

Kun je nog zingen zing dan mee

100 algemeen bekende schoolliederen

J. Veldkamp en K. de Boer

bron

J. Veldkamp en K. de Boer, *Kun je nog zingen zing dan mee. 100 algemeen bekende schoolliederen.*
P. Noordhoff, Groningen 1911 (derde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/veld072kunj01_01/colofon.htm

© 2009 dbnl / erven J. Veldkamp / erven K. de Boer

Aan de Collega's.

L.S.!

Gedachtig aan het bekende:

'Wo man singt da lass dich ruhig nieder,
Böse Menschen haben keine Lieder',

willen wij onzen leerlingen meegeven in het leven een groot aantal van de mooiste bekende liederen.

Ze moeten de vaderlandsche liederen kennen:

- bij feestelijke samenkomsten wil zich de vreugde gaarne uiten in gemeenschappelijk gezang;
- in den huiselijken kring moeten ze met vader en moeder een aardig lied aanheffen, wat zulk een goede stemming geeft in huis;
- na het verlaten van het ouderlijk huis, en zelfs in het verre land, weerklinken de aangename herinneringen in het bekende lied.

Van de algemeen geliefde liederen nu, die hier en daar verspreid voorkomen, hebben wij een uitgezocht 50-tal kunnen samenbrengen in dit bundeltje.

De leerlingen moeten die door en door kennen. Daarbij:

- alle slappe, gedachtenlooze zingen is uit den booze;
- pittig rythme, kernachtige uitspraak, zorgvuldige nuanceering, gevoelvolle voordracht, dat geeft het echte, genotvolle zingen.

De zetting is zóó gekozen, dat van bijna alle liederen ook de *jongens* de melodie kunnen zingen. Die behoort in de *eerste* plaats door *alle* leerlingen gekend te worden.

Zoo mogelijk moeten de leerlingen dit boekje in bezit krijgen.

Misschien is dit door *sparen* te bereiken, waar van gemeentewege geen voldoende fondsen verstrekt worden voor schoolprijzen in dezen vorm.

De bereidwillig verleende toestemming tot het opnemen van enkele zeer begeerde nummers verplicht ons tot grooten dank aan auteurs en uitgevers.

Dank in het bijzonder aan den Heer W.H. DE GROOT WZ. voor de met zooveel hartelijke instemming verleende hulp bij de uitvoering van ons plan.

Misschien blijkt het doelmatig bij een herdruk de verzameling te wijzigen of aan te vullen. Opmerkingen hieromtrent zullen wij gaarne in overweging nemen.

J. VELDKAMP,
Onderwijzer te Amsterdam.
K. DE BOER,
Hoofd der School te Vroomshoop.
Amsterdam, Vroomshoop, Sept. 1906.

Bij de uitgave in zak-formaat.

- De school is er voor het leven. -
De liederen, op school goed geleerd, zijn ook bestemd voor het latere leven.
Die bestemming bereiken ze echter nog niet steeds, of niet voldoende.

In den huiselijken kring, op gezellige samenkomsten, onder de wandeling zoekt men zoo vaak tevergeefs naar een algemeen bekend lied.

Moge deze uitgave in zak-formaat van

'Kun je nog zingen, zing dan mee!'

dat zoeken vergemakkelijken en er tevens toe bijdragen, dat ook de 2e en 3e coupletten van de liederen gezongen worden.

Als het bundeltje in dit formaat als schoolprijs uitgereikt wordt, als ook tal van zangvereenigingen het niet beneden zich achten af en toe uit dit bundeltje bekende liederen op hare uitvoeringen *mooi* ten gehore te brengen - 't bekende lied vindt steeds een dankbaar publiek - dan kan dit kleine boekje voor den Volkszang groote beteekenis krijgen.

Amsterdam, Vroomshoop, Sept. 1908.
J.V.
K.D.B.

De derde druk van de uitgave in zak-formaat.

Voor het practisch gebruik van den bundel heeft ieder lied hetzelfde volgnummer behouden, zoodat verschillende drukken naast elkaar kunnen gebruikt worden, ook de zak-editie naast de 8vo uitgave.

Het aantal liederen is van 95 tot 100 uitgebreid. Toegevoegd zijn de nos. 91-92-93-94 en 95.

Bovendien zijn de nos. 37-39-41-45-50-57 en 58 vervangen door liederen, die o.i. de waarde van de verzameling verhoogden.

Amsterdam, Sleen, Mei 1911.

J.V.

K.D.B.

I. Neêrlands Volkslied.**H. Tollens Cz, gew. door J.W.v. Dalfsen. J.W. Wilms.***Vurig. Niet te langzaam. Het 2e couplet zacht en innig.***I = A.** *Vurig. Niet te langzaam.*

- 1 Wien Neêr-landsch bloed door d'a-d'ren vloeit,
Wien 't hart klopt fier en vrij,
Wie voor zijn volk van lief - de gloeit,
Ver- heff' den zang als wij!
Hij

roem' met al - len, wel - ge - zind,
Den on - ver-breek-b'ren band,
Die Neêr-land en Oran - je bindt:
- Vor - stin en Va - der-

land,
Vor - stin en Va - der - land.

2.

Bescherm, o God! bewaak den grond,
Waarop onze adem gaat,
De plek, waar onze wieg op stond,
Wellicht ons sterfuur slaat.
Wij smeeken van Uw Vaderhand,
Met blijden kinderzin,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor land en Koningin! (*bis.*)

3.

Dring' luid van uit ons feestgedruisch
De beê Uw' hemel in:
'Blijv' met ons oud Oranjehuis
Het volk steeds één gezin!
Vorstin en Prins prijze onze zang,
En 't klinke aan allen kant:
'Bewaar het vorstlijk stamhuis lang
En 't lieve Vaderland!' (*bis.*)

2. Marschlied. (Bij den Tiendaagschen Veldtocht.)

Wijze als No. 1.

- 1 Wien Neêrlandsch bloed door d'ad'ren vloeit,
Wien 't hart klopt fier en vrij,
Wiens hart voor land en koning gloeit,
Verheff' den zang als wij!
Hij stell' met ons, vereend van zin,
Met onbeklemde borst,
Het Godgevallig feestlied in
Voor Vaderland en Vorst! (*bis.*)

- 2 Bescherm, o God! bewaak den grond,
Waarop onze adem gaat,
De plek, waar onze wieg op stond,
Waar eens ons graf op staat.
Wij smeeken van Uw Vaderhand
Met diep geroerde borst,
Behoud voor 't lieve Vaderland,
Voor Vaderland en Vorst! (*bis.*)

- 3 Dring' luid van uit ons feestgedruisch
Die beê Uw hemel in:
'Bewaar den Vorst, bewaar zijn huis
En ons, zijn huisgezin!
Doe nog ons laatst, ons jongst gezang,
Dien eigen wensch gestand:
Bewaar, o God! den Koning lang -
En 't lieve Vaderland! (*bis.*)

3. Wilhelmus. Marnix van St. Aldegonde.

Breed.

I = G. *Breed.*

- 1 Wil-hel-mus van Nas - sou - we
Ben ick van Duyt - schen bloet;
Den Va - der - lant ghetrou - we
Blijf ick tot in den doet.
Een

prin - ce van O - ran - jen
Ben ick vrij on - ver - veert;
Den Co - - ninck van Hispan - jen
Heb ick al - tijd ghe - eert.
2 Mijn schilt ende betrouwen
 Sijt ghy, o Godt, mijn Heer!
Op U so wil ick bouwen,
 Verlaet my nimmermeer!
Dat ick doch vroom mach blijven
 U dienaer t' allerstont.
De tyranny verdrijven,
 Die mij mijn hert doorwont.

4. Wilhelmuslied.

I = G

- 1 Wil - hel - - mus van Nas - sau - we
en 't lie - ve Va - - der - land,
Blijf ik - altijd ge - trou - we
met hoofd en hart - en

hand,
Ja goed en Ja goed en bloed en le - ven
heb ik voor 't land - - ge - reed,
Zal ik - - ge - wil - lig ge - ven,
Zoo-

als Wil - hel - - mus deed.

2.

Wilhelmus, hoog verheven,
Prins Maurits, sterk en groot,
En Fredrik Hendrik bleven
Getrouw tot in den dood;
De Prinsen van Oranje,
Zij maakten Neêrland vrij,
Zij redden ons van Spanje
En Frankrijks heerschappij.

3.

Wilhelmus van Nassauwe
Weerklinkt uit volle borst,
Met God is ons vertrouwen
Op Hem, d' Oranjevorst,
En komen droeve tijden,
Wij zullen kloek van hand,
Eendrachtig met Hem strijden
Voor 't lieve Vaderland.

5. Een lied van Nederland.^{*)}
J.G. Nijk. H.J. den Hertog.

Marsch-tempo.

I = G. *Marsch-tempo.*

- 1 Al - le man van Neêr - lands stam
Voe - len zich der vaad' - ren zo - nen,
Wil - len vrij op 't plek - je wo - nen,

*) Uit 'Volkszang' Liederensbundel, uitgave der Vereeniging tot Verbetering van den Volkszang te Amsterdam, (W. Versluys.) Een Lied van Nederland, met piano-begeleiding, 25 ct. (Amsterdam, W. Versluys.)

Dat hun tot een erf - deel kwam.
Ei - gen mees - ter, nie - mands knecht,
Recht en slecht,
Sta - len vuist en rap - pe

hand,
Zoo is 't volk van Ne - der - land.

2.

Toen, gezengd door oorlogsvlam,
't Vaderland was in gevaren,
Vochten wij wel tachtig jaren,
Tot er heerlijke uitkomst kwam;
Offerden met mannenmoed
Goed en bloed,
Tot het klonk langs beemd en strand:
'Vrij is 't volk van Nederland.'

3.

Zoo zal 't zijn door d'eeuwen heen!
Vrije Friezen, ronde Zeeuwen,
Gelres helden, Hollands leeuwen,
Eén voor allen, allen één!
Aan Wilhelmus van Nassouw
Hou en trouw,
Blijft ons aller hart verpand
Aan ons dierbaar Nederland.

6. Kroningslied.⁺
F.J. Haverkamp. J.A. Scholte.

Opgewekt.

I = G. *Opgewekt.*

- 1 Wees be - groet met ju - bel - to - nen,
Wees geze-gend, groo - te dag! -
Komt ons heer - lijk feest nu kro - nen,
Geu-rend loo - ver, zon - ne - lach! -

+ Uit: 'Liederen voor het Kroningsfeest'. Uitgave der vereeniging tot verbetering van den Volkszang te Amsterdam (W. Versluys).

Groo-ten, klei- nen, grijs-heid, jeugd,
Al - len gloeit de borst van vreugd.
Jui - chend strekken wij de handen.
Heil U! ruischt door Hollands tuin.
Heil U! ju-b'len

strand en duin,
Ko - nin - gin, Ko - nin - gin der Ne - der - lan - - den! -

2.

't Vast verbond is thans gesloten,
Tusschen Volk en Koningin,
Laat ons stil het hoofd ontblooten,
Kind'ren van één Huisgezin!
Wilhelmina siert de Kroon,
Gouden jonkheid stijgt ten troon,
Vastgeknoopt zijn de eêlste banden.
Heil U! wat bezwijken zal,
Heil U! onze trouw staat pal!
Koningin, Koningin der Nederlanden!

3.

Voer Uw szepter tal van jaren,
 Tooverstaf, die allen trekt,
 Rust gebiedt in 't woên der baren,
 Frisscher leven, vreugde wekt,
 Groen' de olijftak van de vreê,
 Welvaart deel haar schatten meê,
 Vrijheid wone aan deze stranden.
 Heil U! op der Nassau's troon,
 Heil U! zeeg'ne God Uw kroon,
 Koningin, Koningin der Nederlanden.

7. Marschlied.

Dr. J.J. Wap. C.A. Brandts Buijs.

Ferm.

I = Bes. *Ferm.*

- 1 't Is plicht, dat ie-d're jon - gen
 Aan d'onaf-hank'lijkheid -
 Van zijn ge-lief-de Va-der-land
 Zijn

bes - te krach - ten wijdt.
Hoe - zee! Hoezee!
Voor Ne - der - land hoe - zee!
Hoe-zee! Hoezee!
Voor Ne - der - land hoe - zee!
Voor

Ko-nin-gin en Va - der-land
waakt ie-d're jon - gen meê, -
Voor Ko - nin - gin en Va - der - land
Waakt ie - d're jon - gen meê.

2.

Als Vaderlandsche jongens
 Beminnen wij den grond,
 Waarop het graf der Vad'ren staat
 En onze wieg eens stond.
 Hoezee! Hoezee!
 Voor Nederland hoezee!
 Hoezee! Hoezee!
 Voor 't Vaderland hoezee!
 Voor Koningin en Vaderland {problem}} (bis.)
 Waakt ied're jongen meê. } (bis.)

3.

Komt ooit de vijand naken,
 Is 't Vaderland in nood, -
 Dan staan wij pal en blijven het
 Getrouw tot in den dood.
 Hoezee! Hoezee!
 Voor Nederland hoezee!
 Hoezee! Hoezee!
 Voor 't Vaderland hoezee!
 Ja Nederland, wij allen zijn {problem}} (bis.)
 U trouw tot in den dood, } (bis.)

4.

'Slechts eendracht maakt ons machtig'
 Zij immer het parool;
 Een driekleur met oranjestrik,
 Van Vrijheid het symbool.
 Hoezee! Hoezee! {problem}} (bis.)
 Voor Nederland hoezee! } (bis.)
 Voor 't Vorstenhuis en Nederland {problem}} (bis.)
 Waakt ied're jongen meê. } (bis.)

8. Vlaggelied.

Dr. J.P. Heije. W. Smits.

I = F.

- 1 O schit-t'rende kleu-ren van Ne-der-lands vlag,
Wat wap - pert gij fier langs den vloed!
Hoe kloptons het har - te van vreugd en ont-zag,
Wan-

neer het uw ba - nen be - groet!
Ontplooï u, waai uit nu, bij nacht en bij dag!
Gij blijft ons het tee - ken, o hei - li - ge vlag,
Van

trouw en van vroomheid, van vroomheid en moed,
Van trouw en van vroomheid en moed.

- 2 Of is niet dat *blauw* in zijn smetlooze pracht
Der trouw onzer vad'ren gewijd?
Of tuigt niet dat *rood* van hun manlijke kracht,
En *moed* in zoo menigen strijd?
Of wijst niet die *blankheid*, zoo rein en zoo zacht,
Op *vroomheid*, die zegen van Gode verwacht,
Den zegen, die eenig, die eenig gedijt,
Den zegen, die eenig gedijt?
- 3 Waai uit dan, o vlag, zij een tolk onzer beê,
Om trouw en om vroomheid en moed.
De wereld ontzie u op golven en reê;
Maar - daaldet gij ooit op den vloed -
Wij heffen uw *wit* uit de schuimende zee
En voeren naar 't blauw van den hemel u meê,
Al kleurt zich, al kleurt zich uw *rood* met ons bloed,
Al kleurt zich uw *rood* met ons bloed!

9. Wij leven vrij.

M.J. Brand van Cabauw. J.W. Wilms.

Zeer opgewekt.

I = C. *Zeer opgewekt.*

- 1 Wij le - ven vrij, wij le - ven blij
Op Neêr-lands dier - b'ren grond;
Ont-wor - steld aan de sla-ver-nij,
Zijn wij door eendracht groot en vrij.
Hier

duldt de grond geen dwinglandij,
Waar vrijheid eeuwen stond,
Waar vrijheid eeuwen stond!

- 2 Hoe dierbaar is ons 't Vaderland,
Der helden bakermat,
Der kunsten wieg, 't gezegend strand,
Waar 't heilig recht zijn zetel plant,
En deugd met een fluweelen band
Vorstin en Volk omvat. (bis.)
- 3 Wij leven vrij, wij leven blij;
Wij dienen éénen God.
Wat ook 't verschil in dienen zij,
De wet laat allen godsdienst vrij;
Vereend als broeders juichen wij:
Gezegend is ons lot. (bis.)
- 4 Zoo leven we altijd vrij en blij
Op Neêrlands dierb'ren grond;
Door trouw aan eigen wetten vrij,
Praalt Neêrland in der volken rij,
En 't Vaderland blijft groot en vrij,
Tot 's werelds avondstond! (bis.)

**10. O, dierbaar plekje grond.
John Bull.**

Plechtig, maar niet te langzaam.

- I = G.** *Plechtig, maar niet te langzaam.*
1 O, dier - baar plek - je grond,
Waar eens mijn wieg op stond,
Mijn Va - der - land!
U, die mij wo - ning bood,
En koes - ter - de in uw schoot,

Zij ook in nood en dood
Mijn trouw ten pand.

2 In uw historieblaân
Lees ik de grootste daân
Van 't voorgeslacht.
Hun leus zij ook ons woord,
Het word' van elk gehoord,
Blijv' immer ongestoord:
Eendracht maakt macht.

3 Oranje en Nederland
Zijn immer nauw verwant
In vreugd en smart.
Die band zij onze kracht,
Die eendracht onze macht,
Die leuze nooit veracht
Door 't Hollandsch hart.

4 Dat onze welvaart groei',
Dat onze handel bloei'
In rust en vreê.
Zoo daal uw zegen neêr!
En dat wij allen, Heer!
Steeds leven U ter eer,
Is onze beê.

11. Lief vaderland, vaarwel!

I = Es.

- 1 Vaar - wel, mijn dier - baar Va - der - land,
Lief Va - der - land, vaar - wel!
'k Ver - laat uw dier - baar duin en strand,
Lief Va - der-land, vaar-

wel!

Maar 'k ga met op - ge - wek - ten moed,
Vol le - vens-lust en goe-den moed,
Lief Va - der - land, vaar - wel!

- 2 Mijn laatste groet zij u gewijd,
Lief Vaderland, vaarwel!
Maar 't scheiden duurt niet voor altijd,
Lief Vaderland, vaarwel!
Eens zie ik uwe beemden weêr,
Als ik behouden wederkeer,
Lief Vaderland, vaarwel!

- 3 Uw beeld staat steeds voor mijnen geest,
 Lief Vaderland, vaarwel!
 Dit maakt mij kloek en onbevreesd,
 Lief Vaderland, vaarwel!
 En treedt mijn voet op vreemden grond,
 Dan zeg ik nog uit hart en mond:
 Lief Vaderland, vaarwel!

**12. Wij willen Holland houden.
 Mr. H.W. van der Meij. Arnold Spoel.**

Met geestdrift, maar niet te snel.

- I = F.** *Met geestdrift, maar niet te snel.*
 1 Wij wil - len Hol - land hou - en,
 Ons Hol-land fier maar klein!
 Wij blij - ven 't hou en

trou - we,
Wat ook zijn lot moog' zijn!
En wie ons denkt te drei - gen
En denkt te ne - men ooit,
Hij zal ons land niet krij - gen,
Wij

ge - ven Hol - land nooit!
Hij zal ons land niet krij - gen,
Wij ge - ven Hol - land nooit!

- 2 En vast aan onze zijde
 Zal Hollands Leeuw daar staan;
Die zal het nimmer lijden,
 Dat Holland zal vergaan.
Zoolang de Leeuw zal dragen
 Zijn zwaard en zijne kroon,
Zoolang zal hij ook schragen {problem}} (*bis.*)
 Ons volk en onzen troon! } (*bis.*)
- 3 Ons Holland zal niet vallen,
 Zal nimmermeer vergaan;
De Leeuw staat met ons allen,
 Zal met ons blijven staan!
De Leeuw zal Holland houden
 Zijn zwaard en zijne kroon,
Tot in den dood getrouwe {problem}} (*bis.*)
 Ons volk en onzen troon } (*bis.*)

**13. Mijn Nederland.
P. Louwse. Richard Hol.**

Matige beweging.

I = C. *Matige beweging.*

- 1 Waar de blan - ke top der dui - nen
Schit-tert in den zon - ne-gloed,
En de Noord-zee vrien-d'lijk brui-send,
Neêrlands smal - le kust be-groet,
Juich ik

aan het vlak - ke strand,
Juich ik aan het vlak - ke strand:
'k Heb u lief, mijn Ne - derland,
'k Heb u lief, - mijn Ne - der - land!

- 2 Waar het lachend groen der heuvels
't Kleed der stille heide omzoomt,
Waar langs rijk beladen velden
Rijn of Maas of Schelde stroomt,
Klinkt mijn lied op ouden trant: (*bis.*)
'k Heb u lief, mijn Nederland! (*bis.*)
- 3 Blijf gezegend, land der Vad'ren,
Make u eendracht sterk en groot,
Blijve 't volk der Koninginne
Houw en trouw in nood en dood!
Doe zoo ieder 't woord gestand: (*bis.*)
'k Heb u lief, mijn Nederland! (*bis.*)

14. Kent gij het land?

Matig vlug.

I = C. *Matig vlug.*

- 1 Kent gij het land, der zee ont - rukt
Door d'ar-beid van een voor-ge-slacht,
Dat nooit - - ver-

won - nen heeft ge - bukt,
Of 't hief zich op met groo-ter kracht?
Dat land, -- be - kend aan 't ver - - - - ste strand,
Is 't ons zoo

dier - baar Ne - der - land,
Dat land bekend - - - - - aan 't ver - - ste strand,
Is 't ons zoo dier - baar Ne - der - land!

2.

Kent gij het land, waar eer en trouw
Bij vorst en volk een woonplaats vindt,
Waar eendracht steunt het staatsgebouw,
En liefde Vorst en Volk verbindt?
Dat land, bekend aan 't verste strand,
Is 't stil en rustig Nederland! (*bis.*)

3.

Kent gij het land, dat overal
 Zijn schoonste driekleur wapp'ren deed,
 Dat helden kweekte zonder tal
 En tachtig jaar voor vrijheid streed?
 Dat land, bekend aan 't verste strand,
 Is 't steeds volhardend Nederland! (bis.)

4.

O, Nederland, gezegend land,
 Klein stipjen op de wereldkaart,
 Behoed' U steeds des Heeren hand,
 En blijf der vaad'ren voorbeeld waard!
 Dan rijst voor u het schoonst verschiet,
 Want God verlaat de Zijnen niet. (bis.)

15. De zilvervloot. Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Levendig.

I = Es. *Levendig.*

- 1 Heb je van de Zil - ve - ren vloot wel gehoord,
 De Zil - ve - ren vloot van Span - je?
 Die

had er veel Spaan-sche mat - ten aan boord
En ap - pel - tjes van O - ran - je!
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is klein,
Zijn da-den ben-nen groot,
Zijn da - den ben - nen groot:
Die heeft gewon - nen de Zil - ve - ren Vloot,
Die heeft ge-

won - nen, ge - won - nen de Zil - ver - vloot.

2.

Zei toen niet Piet Hein, met een aalwaerig¹⁾ woord:

'Wel, jongetjes van Oranje,
Kom, klim 'reis aan dit en dat Spaansche boord
En rol me de matten van Spanje!
Piet Hein, Piet Hein, enz.

3.

Klommen niet de jongens als katten in 't want
En vochten ze niet als leeuwen?
Ze maakten de Spanjers duchtig te schand,
Tot in Spanje klonk hun schreeuwen:
Piet Hein, Piet Hein, enz.

4.

Kwam er nu nog eenmaal zoo'n Zilveren Vloot,
Zeg, zou jelui nog zoo kloppen?
Of zoudt gij u veilig en wel buiten schoot
Maar stil in je hangmat stoppen?
'Wel! Neêrlands bloed,
Dat bloed heeft nog wel moed!
Al bennen we niet groot, (*bis.*)
We zouên winnen een Zilvervloot,
We zouên winnen, nòg winnen, een Zilvervloot!'

1) Aalwaerig = ernstig en eenvoudig.

16. Een draaiersjongen¹⁾. A.L. de Rop. R. Hol.

Jolig.

I = C. *Jolig.*

- 1 In een blauw-ge - rui - ten kiel
draai-de hij aan 't groo - te wiel
den gan - - - - schen dag;
maar Mi - chiel - tjes jon - gens-

1) Bij het eerste couplet heeft het *vervelende* invloed op tempo en voordracht; bij het tweede couplet het *vlugge, losse*; bij het derde couplet het *ontzag inboezemende*.

hart
leed on - dra - ge - lij - ke smart,
a - ach! a - ach, a - ach, a - ach!

2.

Als matroosje vlug en net,
Heeft hij voet aan boord gezet,
Dat hoorde zoo.
Naar Oostinje, naar de West,
Jongens, dat gaat opperbest!
Ho-jo, ho-jo, ho-jo!

3.

Daar staat Hollands Admiraal,
Nu een man van vuur en staal,
De schrik der zee.
't Is een Ruiters naar den aard;
Glorierijk zit hij te paard!
Hoezee, hoezee, hoezee!

17. De Ruyter.
Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Bedaard en met vrije voordracht.

I = F. *Bedaard en met vrije voordracht.*

- 1 Ik zing er al van een Ruy-ter koen,
Maar niet van een rui - ter te paard;
Toch was hij wel En - gel - sche dra-vers te gauw,
Hij maak - te wel Fran - sche ver - vaard,
-

Hij maak - te wel Fran - sche ver-vaard.

2.

Hij reed er al op zijn houten ros
De zee in een ommezien rond,
En Landen en Stranden, ze beefden voor 't ros,
Als 't brieschte met koperen mond. (*bis.*)

3.

En wie maar niet snel ter zijde sprong,
En wie voor Oud-Holland niet boog,
Dien sloeg er dat ros met zijn hoof, dat het bloed
Uit neus en uit ooren hem vloog. (*bis.*)

4.

Toen was nog ons Land zoo stout en vrij,
Toen was het zoo krachtig en groot:
Maar 't ros werd al zachtjes vernageld en oud;
De Ruyter, de Ruyter was dood! (*bis.*)

5.

Och Vlissinger Michiel, Ruyter koen,
We pantseren nu wel ons paard;
Maar wanneer zal 't draven en brieschen op zes,
Als toen Gij er ruiter op waart? (*bis.*)

18. In oorlog en vreê
Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Flink op. Eén stem.

Flink op. Eén stem.

J = Bes.

- 1 Van man - nen in Oor - log, van man - nen in Vreê,
Oud-Hol-land! daar mocht je van spre - ken;
En riep je te Land, of riep je ter Zee,
Ze

ble - ven niet in ge - bre - ke,
Ze ble-ven niet in ge - bre - ke!
De - zelf - de hand greep fiks ge - noeg
het zwaard, den roer - stok

en den ploeg,

Tot heil van 't lieve Va - der-land, van 't lie - ve Va - der - land,

Tot heil van 't lie - ve Va - der-land, van 't lie - ve Va - der - land!

2.

Wat suf je, jong Neêrland! Wat sluimer je dan?
 Waarachtig, 't is zonde, 't is schande;
 Net of je geen tien nu tellen meer kan,
 Te water en ook te lande. (bis.)
 Kom, sla uw hand, en fiks genoeg,
 Om zwaard, om roerstok en om ploeg,
 Tot heil van 't lieve Vaderland, van 't lieve Vaderland! (bis.)

19. Een liedje van de zee.

Tamelijk snel en vroolijk.^{*)}

I = C. *Tamelijk snel en vroolijk.*

- 1 Wie gaat mee, gaat mee o - ver zee?
 Houd het roer recht!
 Frisch blaast de wind langs de reê,
 Blijft g'in

*) Bij het 2e couplet voor de kwartnoot twee achtsten.

't nest, in 't nest met de rest?
Houd het roer recht!
Ons lijkt de zee 't al-ler-best!
Wie wat wor-den wil, wel die zit niet stil,
Neen, hij trek - ke 't zee-gat uit,
Zie, hem wacht rij - ke buit.

2 Bij de hand, bij de hand voor het land!
 Houd het roer recht!
 Zoo klinkt het luid van allen kant,
 Voor u uit het oog en omhoog,
 Houd het roer recht!
 Dat u geen storm verrassen moog!
 Met het oog in 't zeil en voor niemand veil,
 Stuur de zeeman 't zwemmend paard,
 Nooit voor iemand vervaard.

3 Een hoezee, hoezee voor de zee!
 Houd het roer recht!
 Jongens van Holland, roept het mee!
 Hier is 't veld, is 't veld voor den held,
 Houd het roer recht!
 Hier toont de man wat hij geldt,
 Onder 't zeemansbuis daar is moed nog thuis,
 In zijn vuist ligt heel zijn lot,
 Niemand vreest hij dan God.

20. Matrozenlied.

Niet te langzaam.

Duitsche Volkswijze.

I = Bes. *Niet te langzaam.*

1 't Wind - je waait al - weer uit den Oos - ten!

Mak-kers, voor-uit, De zei - len ge - he- schen!
Voor - uit naar zoe!
Doet ons 't af-scheid wee,
Gin - der wacht ons de

woe - li - ge zee,
Gin - der wacht ons de woe - li - ge zee.

- 2 't Windje doet nu de zeilen zwellen!
Makkers vooruit, laat vieren de schooten!
Vooruit naar zee!
Doet ons 't afscheid wee,
Ginds begroet ons de lichtgroene zee. (bis.)

- 3 't Scheepke zal weer door 't zeesop schuren!
Makkers, houdt moed, al dreigen gevaren,
Vooruit naar zee!
Doet ons 't afscheid wee,
Lachend wenkt ons de bruisende zee. (bis.)

21. Naar zee.

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Flink uit de borst en niet te gauw.

I = Bes. *Flink uit de borst en niet te gauw.*

- 1 Fer - me jon-gens, stoe - re kna-pen,
Foei! hoe suf-fend sta je daar!
Zijt ge dan niet wel gescha - pen?
Zijt ge niet van zes-sen klaar?
Schaam je,

jon-gens, en ga meê
naar de zee, naar de zee!
Schaam je, jon - gens en ga meê -
naar de zee, naar de zee!

2.

Dat 's een leven van plezieren,
 Dat 's een leven van stavast,
 Zoo de wereld rond te zwieren
 In het topje van den mast.
 Thuis te zijn op ied're reê ...
 Kom, ga meê naar de zee!

3.

Laat ze pruilen, laat ze druilen,
 Laat ze schuilen aan het strand;
 Loopt Jan Salie op zijn muilen,
 Jan Couragie kiest het want -
 Holla, bootsman! alles reê?
 Wij gaan meê naar de zee!

22. De kabels los!
(Matrozenlied.)
Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Jolig.

I = F. *Jolig.*

1 De ka - bels los, de zei - len op,
 dat

gaat er op een va - ren;
Als wa - ren wij sin - jeurs aan wal,
ons hart lei in de ba - ren.
Een Hol-landsch kind, dat is be-

kend,
die vindt in zee zijn e - le - ment,
Joho, jo - ho, jo - ho, jo - ho,
Die vindt in zee zijn e - le - ment.

2.

En zijn we zoo geen banjers meer als in verleden dagen,
 Toen ieder voor Jan Compânie een flikker had geslagen;
 Toch zeilen wij op ied're Zee zoo goed nog als de beste meê,
 Jo-ho, jo-ho, jo-ho, jo-ho!
 Zoo goed nog als de beste meê!

3.

Hoezee dan, jongens: in het want! de handen uit de mouwen,
 Laat Duitscher, Noor of Engelschman niet klimmen in je touwen.
 Dàn kan je varen zonder peil, al blies de Nikker in het zeil,
 Jo-ho, jo-ho, jo-ho, jo-ho!
 Al blies de Nikker in het zeil!

23. Onze duinen.

Huber.

Krachtig.

I = C. *Krachtig.*

1 On - ze dui-nen schaarden zich ten te - gen-weer:

De o-ce - aan be - dwon-gen, bleef geen mees-ter meer;
't Land zijn macht ontworsteld, voelt zich vrij en blij,
En beheerscht den meester door zijn koopvaardij,
En be-

heerscht den mees - ter door zijn koop-vaar - dij.

2.

Onze duinen lokken tot genieten uit,
Wie voor 't schoon der schepping oog en hart ontsluit.
't Groen der zee, beschenen door de morgenzon,
Vloeit in 't blauw des hemels aan den horizon. (*bis.*)

3.

Onze duinen roepen, waar we hen betreên,
Glorierijke schimmen uit het lang verleên.
't Hollandsch hart klopt fierder, voelt zich niet ontaard,
En ontgloeit tot daden, d'achtb'ren vad'ren waard. (*bis.*)

24. De reddingboot.

Dr. J.P. Heije. W.H. de Groot Wz.

Niet langzaam.

I = C. *Niet langzaam.*

- 1 Wak - k're jon-gens, Hol - lands trots!
Waar ons

hart van kan ver-da-gen,
Als je 't rap-pe lijf durft wa-gen
in het woe-dend golf - ge - klots;
Die ge - va - ren vreest noch dood,
Als ge red - den kunt uit

nood;
Die ge - va - ren vreest noch dood,
Als ge red - den kunt uit nood.

2 't Grove buis om forsche borst,
Dekt een harte vol erbarmen,
Als g' een drenk'ling in uw armen
Door de wilde branding torst,
Als ge vrouw en kind vergeet, {problem}} (*bis.*)
Bij des scheepings bange kreet. } (*bis.*)

3 't Is een stuk, Oud-Holland waard!
Brave mannen in den lande,
Trouwe wachters op de stranden,
Moog je lang nog zijn gespaard!
Of geen mensch je namen weet, {problem}} (*bis.*)
'k Denk, dat God ze niet vergeet. } (*bis.*)

25. Gondellied.
C.M.v. Weber.

Zacht.

I = Es. *Zacht.*

- 1 Hoe zacht - glijdt ons boot - - - jen op 't spie - ge-lend meer,
- hoe dan - - sen de golf - - jes bij 't boord - op en neêr!
Het

wind - je, zoo dar - tel, het suist - er zoo blij;
Het noodt - ons tot zin - - - gen, ja komt, - - zin-gen wij!

2.

Bij windgesuis, streelend als 't vogelenlied
Zoo drijven wij voorwaarts; 't zingt toe ons: 'Geniet!'
Geen stormen, geen vlagen, geen dreigende zee,
Niets stoort onze vreugde, of spelt er ons wee.

3.

Maar nimmer was vreugde bestendig van duur;
Reeds donkert des hemels reinglanzend azuur;
De wind gaart zijn krachten, wijl 't bruisende nat,
Aangroeiend tot baren, de zeilen bespat.

4.

Gereefd nu de zeilen, den steven gewend!
Naar d'oever! Daar wacht ons de gastvrije tent;
Daar rusten we veilig, hoe 't onweer ook woed';
Daarheen nu gekeerd, en ter ruste gespoed!

26. Ons bootje.

I = F.

1 Hoe zacht-kens glijdt ons boot - je Daar op het

spie-g'lend meer, -
De riem-pjes, net en pro - per, gaan luch - tig op en neer. -
De golf-jes kab - b'len spe - lend
al te - gen 't boot - je aan, -
en ginds zien wij den to - -

ren
in groe - ne bosch - jes staan.

2.

Maar wie wil spelevaren
Zij wijs en welbedacht!
Want menig voer in 't bootje,
Die dood werd thuisgebracht.
Het bootje is zoo wankel,
Het is zoo rank en smal,
Wie met gevaren spotten
Zijn beter aan den wal.

27. De kleinste.
Dr. J.P. Heije. Jos. Beltjens.

Een weinig gedragen.

I = D. *Een weinig gedragen.*

1 In 't groe - ne dal, in 't stil - le dal,
Waar

klei - ne bloem-pjes groei-en,
Daar ruischt een blan-ke wa - ter - val,
En drup - pels spat - ten o - ver - al,
Om ie - der bloem - pje

te be - sproei - en,
Ook 't klein - - ste,
Om ie - der bloem - pje te be - sproei - en,
Ook 't klein - - - - ste.

2.

En boven op der heuv'len spits,
 Waar forsche boomen groeien,
 Daar zweet de stormvlaag fel en bits,
 Daar treft de rosse bliksemflits,
 En splijt, bij 't daav'rend onweerloeien, {problem}} (*bis.*)
 Den grootste! } (*bis.*)

3.

Omhoog, omlaag, op berg en dal,
 Ben 'k in de hand des Heeren!
 Toch kies ik, als ik kiezen zal,
 Mijn stille plek, mijn waterval;
 Toch blijf ik steeds, naar mijn begeeren, {problem}}(*bis.*)
 De kleinste! } (*bis.*)

28. Wiegelied.

Naar W.P. de Chavonnes Vrugt en W. Buijs.

Niet te snel.

I = C. *Niet te snel*

1 't Wordt dui-ter, mijn Roos - je! kom, speel nu niet

meer;
Staak, lief - je! dat woe-len, vlij rus - tig u neêr.
Gij ligt in uw wieg-je zoo warm en zoo zacht.
Dat God u be - wa - ke! Mijn kind, goe-den

nacht,
Dat God u be - wa - ke! Mijn kind, goeden nacht!

2.

Daar ligt zij, mijn rijkdom! van dartelen moe,
Thans sluit zich dat mondje, haar oogjes gaan toe;
Maar 'k lees nog op 't wezen, dat schuldeloos lacht:
'Waak, God! voor mijn moeder!' {problem}} (*bis.*)
Mijn kind, goeden nacht! } (*bis.*)

29. Wiegelied.

Weber.

I = C.

1 Slaap maar, mijn zus - je, je bent im - mers

moe;
Sluit gauw je hel - de - re kij - ker - tjes toe.
Rond - om je wieg - je zwijgt al - les nu stil,
Nie-mand van ons, die je slaap sto-ren wil.

2.

Wij hebben heerlijkjes samen gespeeld,
 Het had ons zeker nog lang niet verveeld,
 Had lieve Moe niet gezegd: 'Nu is 't tijd!'
 En zachtjes zusje in 't wiegje geleid.

3.

Slaap nu, mijn zusje, gerust heel den nacht,
 Moedertje houdt bij het wiegje de wacht;
 Morgen begint dan opnieuw onze pret,
 Als Moe de kind'ren weer haalt uit het bed.

30. Zandmannetje. Naar Joh. Brahms.

Zacht. Niet te langzaam.

I = As. *Zacht. Niet te langzaam.*

- 1 De bloem - pjes gin - gen sla - pen,
 Zij

wa - ren geu - rens - moe;
Zij knik-ten met hun kop - jes
Me een wel - te - rus - ten toe.
Zacht rit - selt gind - sche lin - de - boom
En

lispt als in den droom:

Goe - den nacht, goe - den nacht! Mijn kind-je, goe-den nacht!

2.

De vogels zongen vroolijk,
Door 't zonnetje gekust;
Nu vouwen zij hun vleugels
En vlijen zich ter rust.
Alleen het krekeltje in het veld
Zijn zoet geheim vertelt.
Goeden nacht, goeden nacht!
Mijn kindje, goeden nacht!

3.

De Zandman is gekomen,
 Gluurt door de schemering,
 Of ergens soms een kindje
 Nog niet ter ruste ging!
 En ziet hij zulk een stouten klant,
 Hij strooit in d'oogjes zand.
 Goeden nacht, goeden nacht!
 Mijn kindje, goeden nacht!

4.

Ga, Zandman, uit de kamer,
 Reeds slaapt mijn kleine man.
 Hij sloot de held're kijkers
 Zoo vast als hij maar kan,
 En roept mij morgen wel te moe
 Een hart'lijk welkom toe.
 Goeden nacht, goeden nacht!
 Mijn kindje, goeden nacht!

31. Avondliedje.

Fr. Silcher.

I = D.

Na tuur ligt in droo - men ver - zon - ken,
 Het

maan - tje blik vrien - de - lijk neêr. -
En hon - der - den ster - re - tjes spie - g'len
Zich zacht in het hel - de - re meer. -
Het

win - de - ke suist in de boo - men,
En wie - gelt de vo - gels in rust; -
Het bloe - me - ke hult zich in 't loo - ver,
Door

't koel - tje in sluim'-ring ge - sust. -

2.

Daar ginds door 't gebladerte scheem'ren
De lichten der rust'looze stad,
En werpen een spookachtig schijnsel,
Een dwaallicht op 't eenzame pad;
Zij roepen en lokken ons steêwaarts
Te midden van drukte en gewoel,
Waar vriend'lijke zomernachtstille
Verstoord wordt door drukte en gejoel.

3.

Al lokt gij ook, schitt'rende lichten,
Zoo vleiend naar plein en naar gracht,
Wij vlieden de woelige straten
En kiezen de rust van den nacht.
Hier willen wij volop genieten
Van 't zwijgende zomernachtsuur,
Hier willen wij zacht leeren staam'len:
'Hoe schoon is, o God, de Natuur!'

32. De trouwe kameraad.

Marsch.

I = G. *Marsch.*

- 1 Ik had een wa - pen - broe - der,
Geen dap - per - der dan hij.
De oor - log riep ons sa - - men,
De rof - fel sloeg, wij

kwa - men,
En gin - gen zij aan zij,
En gin - gen zij aan zij.

2.

Ik had een wapenbroeder,
Ik heb hem nu niet meer;
Hij liet voor 't land zijn leven,
Is in den strijd gebleven,
Wat minde hij mij teêr! (*bis.*)

3.

Ja, broeder! 'k zie u weder,
Dat lenigt mijn verdriet.
Daar, waar geen angst of vreezen,
Of oorlog meer zal wezen,
Daar kent men 't scheiden niet! (*bis.*)

33. Het roosie. H. Werner.

Matig.

I = F. *Matig.*

- 1 't Knaap-je zag een roos - je staan,
't Roos - jen op de hei - de,
't Had zoo'n keu - rig kleed-jen aan,
Snel is hij er heen-ge-gaan,
't Was of het hem

beid - de.

Roos - je, roos - je, roos - je rood,

Roos - jen op de hei - - - de!

2 't Knaapje zei: 'Ik pluk u af,
Roosjen op de heide.'

't Roosje zei: 'Ik weer u af,

En ik prik u voor uw straf;

Wilt gij, dat ik lijde?'

3 En het wilde knaapje brak

't Roosjen op. de heide!

't Roosjen weerde zich en stak;

Maar de knaap rukt van den tak

't Roosjen op de heide.

34. De wind*)
C.J.C. Geerlings.

Rustig.

I = Bes. *Rustig.*

Koel - tjes sui - z'len, doen rit - s'len het loo - ver,
Bren-gen de geu - ren der bloe - men ons o - ver.
Win - den

*) Uit: 'Tweestemmige Wijsjes', (Uitgever P. Noordhoff, Groningen.)

lee - nen hun dien - - sten den men - schen;
Voe-ren den zee - man naar 't land zij - ner wen-schen!
Drij - ven de sche-pen vlug voor zich he - nen:

Draai - en ge - dien - stig de mo - len - stee-nen.
Maar plot - s'ling breekt de storm-wind los
En vliegt ver - nie - len - de door het

bosch,
En rukt daar de tak - ken van krach - ti - ge ei - ken,
Ver - nielt groo - te sche - pen en beukt hoo - ge dij - ken
En

al - tijd blijkt zijn ver - nie - len - de aard.
Zoo doet de storm in zijn teug'-loo - ze vaart.
En al - tijd blijkt zijn ver - nie - len - de aard:

Zoo doet de storm in zijn teug'-loo - ze vaart.

35. Zonnelied.⁺

Anna Fles. Cath. v. Rennes.

Met gloed.

I = C. *Met gloed.*

- 1 Zie, hoe het vriend'-lij - ke zon - licht
Schit-tert op wei-de en op woud.
Zie, hoe zich vel - den en hei - de
Ba - den in stroomen van

+ Overgenomen met toestemming van CATH. VAN RENNES en van den Uitgever C.H. VAN ECK te 's-Gravenhage, bij wien dit lied met piano-begeleiding is verschenen.

goud.

Lief - - - lij - ke zon - ne, zoo hel-der zoo rein,
Diep in mijn hart dringt uw heer-lij - ke schijn,
En uit een dank-baar gemoed
Breng ik U blij - de mijn groet.

- 2 U kan geen winter verjagen,
Stralen uit zaligen tijd.
Trouw zal mijn hart U bewaren,
Regen en stormen ten spijt.
't Hart, eens verkwikt door uw vriend'lijken schijn,
Zal ook des winters vol zonneglans zijn;
Daarom uit dankbaar gemoed
Breng ik u, Zonne, mijn groet.

36. Het avondklokje.

Zeer matig.

I = Es. *Zeer matig.*

- 1 't Zon - ne - tje gaat van ons schei-den,
't A vondrood kleurt weer het veld.
Zoe - te rust mo-gen wij bei - den,
Nog door geen zor-gen ge - kweld!

{problem}{ Hoort gij, hoe 't klok - je, met lief - lij - ken klank,
 { Ons weêr naar huis roept tot be-de_ en tot dank?
Lui nu, o klok - je, lui voort, -
Sla - pen wij straks on - ge - stoord.

2.

Schemering daalt op de dreven,
 De avondster glanst reeds van ver,
 Straks staat Gods naam weêr geschreven,
 Schitt'rende in sterre bij ster
 Hoort gij, hoe 't klokje, enz.

3.

Welkom, verkwikk'lijke avond,
 Dank, die uw zoet heeft bereid!
 Rust na den arbeid - hoe lavend!
 God heeft ons 't leger gespreid.
 Hoort gij, hoe 't klokje, enz.

37. Opwaarts.

J.P. Heije. Jos Beltjens.

Zacht.

I = D. Zacht.
 Met dui - zend ster - ren - oo - gen
 Trekt ons de he - mel aan,
 Om naar zijn hel - dre

bo - gen
Den droe - ven blik te slaan,
Den droe - ven blik te slaan;
En als hun glan - sen blin - ken
Op 't

moe-ge - weend ge - zicht,
Die stra - len in te drin - ken
Van rein en troos - tend licht,
Van rein en troos - tend licht.

2.

Met duizend, duizend tongen,
 Zendt lucht en zee en aard'
 Een loflied, nooit volzongen,
 Welluidend hemelwaart. (bis.)
 Zóó - liefderijke Vader!
 Voert àl 't geschapen schoon
 Ons telkens, telkens nader
 Naar d'ongeschapen troon! (bis.).

38. De kerk in 't bosch.

(Canon.)¹⁾

A. Winkler Prins. R. Hol.

Matig.

I = C. *Matig.*

- 1 Kling - klang! Kling - klang!
 O - ver het woud

1) De *tweede* groep begint vooraan, als de *eerste* groep gekomen is bij *a. Zoo gaat ook de *eerste* groep verder met het tweede vers, als de *tweede* groep vervolgt bij *a.

gal - men de klok-ken als Eng'-len - ge - zang,
Vlei - end met to nen van zil-ver en goud:
Kling- klang, kling - klang, kling - klang, klang!

2 Kling - klang! Kling - klang!

Sta - tig van stem roe - pen de klok-ken met stree-len - den drang:
Na - dert, o na - dert, o na-dert tot Hem!
Kling- klang, kling - klang, kling - klang, klang!

39. Zomerochtendliedje.¹⁾

S. Abramsz.

L. Adr. van Tetterode.

Opgewekt.

I = C.

- 1 Kin-d'ren, naar bui - ten, het zon - ne-tje lacht!
Ziet toch eens rond, wat de mor - gen u bracht:
't Vroo - lij - ke zon - ni - ge le - - ven!

1) Met toestemming van de Uitgevers G. ALSBACH en Co. en S. ABRAMSZ. overgenomen uit L. ADR. VAN TETTERODE, Op. 57, Zes tweest. kinderliederen met klavierbegeleiding f 1,20. Zangpartijen (noten- en cijferschrift à f 0,30.)

't Schit-tert daar bui - ten van blauw en van goud;
Vo - gel - tjes schaa-tren in 't bloei - en - de hout,
Vrien-de - lijk la - chen-de dre - ven!

Geur stijgt ten he - mel van bloe - sem en blad
Mee op het pad!
Mee op het pad!

2.

Kind'ren, naar buiten, het veld is nog nat!
 Dauw ligt te flonk'ren op bloesem en blad,
 Schittert u vriendelijk tegen.
 't Zonlicht maakt plassen tot spiegels van goud;
 Tooveret een tint'lenden sluier om 't woud,
 Sprenkelt zijn goud op de wegen.
 Kind'ren naar buiten, ontvlucht nu de stad -
 Mee op het pad! Mee op het pad! -

3.

Kind'ren, naar buiten, natuur is zoo mooi!
 Ziet toch haar rijken, haar feestlijken tooi,
 Feesttooi in 't zomergetijde!
 Paart er uw liedjen aan 't vogelgezag -
 Kort is de zomer, maar winter duurt lang -
 Zingt er uw liedje blijde!
 Kind'ren, naar buiten, ontvlucht nu de stad -
 Mee op het pad! Mee op het pad!

40. Klein vogelij.

Niet te langzaam.

I = C. *Niet te langzaam.*

1 Klein vo - ge - lijn op groe-nen tak, wat

zingt g'een lus - tig lied!
Wij heb-ben in ons hee - le boek zoo'n voo-lijk wijs - je niet.
O, zeg ons, zeg ons, aar-dig beest,
Wie toch uw meester

is ge-weest,
 O, zeg ons, zeg ons, aardig beest, Wie
 toch uw mees - ter is ge - weest.

2.

Zoo zuiver zingt gij en zoo hoog,
 Zoo keurig in de maat.
 En 't hart, dat popelt ons van vreugd,
 Wanneer uw keeltje gaat.
 O, zeg ons, zeg ons, aardig beest, {problem}} (*bis.*)
 Wie toch uw meester is geweest. } (*bis.*)

3.

Voorzeker 't is de goede God,
 Die 't u heeft toebetrouwd,
 Opdat gij aan der blinden oor
 Zijn goedheid melden zoudt.
 O ja, wij weten 't, aardig beest, {problem}} (*bis.*)
 Dat God uw meester is geweest! } (*bis.*)

41. Wildzang.¹⁾

J.v.d. Vondel. J. Duin.

Tamelijk vlug.

I = C. *Tamelijk vlug.*

- 1 Wat zong het vroo-lijk vo - gel - kij n,
Dat in den boom - gaard zat?
Hoe

1) Met toestemming van den Componist overgenomen.

heer - lijk blinkt de zon - ne - schijn
Van rijk - dom en van schat,
Hoe ruischt de

ruischt de koel - te in 't ei - ken - hout,
En versch ge - spro - ten

lof,
Hoe straalt de bo - ter - bloem als goud,
Wat heeft de wild-zang

stof!

Hoe ruischt de koel - te in 't ei-ken - hout En versch ge - spro - ten

lof,

Hoe straalt de bo - ter-bloem als goud, Wat heeft de wild - zang stof!

2 Wij, vo - gels, vlie-gen warm ge - dost,

Gerust van tak op tak.

De he - mel schaft ons drank en kost,

De he - mel is ons dak,

Wij zaai - en zaai - en niet, wij maai - en niet,

Maar te - ren op den boer.

Als 't ko - ren in zijn a - ren schiet,

Be - stelt al 't land ons voêr.

Wij zaai - en niet, wij maai-en niet,

Maar te - ren op den boer.

Als 't ko - ren in zijn a - ren schiet, Be - stelt al 't land ons voêr.

42. De leliën.

Langzaam, maar niet sleepend.

I = Es. *Langzaam, maar niet sleepend.*

- 1 Zie de le - liën op het veld,
Zie, hoe schoon zij bloei - en!
Wie doet haar van zor - gen vrij

Daar zoo heer - - lijk groei - en?
Wie gaf haar die stil - le pracht,
Wie dat kleed, zoo rein en zacht,

Zon - der zijns ge - lij - - - ke,
Zon - der zijns ge - lij - ke?

2 God, de Heer, riep u uit d'aard,
Doet zoo blij u tieren,
Hij gaf u dat schoone kleed,
Dat gij d'aard zoudt sieren;
Dat gij ons bij zorg en smart,
Met een stil geloovig hart,
Leert op Hem vertrouwen. (*bis.*)

3 O, verblijd u dan, mijn hart!
Werp op Hem uw zorgen,
Die na droeven winternacht
Roept den lentemorgen;
O, vertrouw in lief en leed:
Die de bloemen niet vergeet,
Is ook mij een Vader. (*bis.*)

43. De reis van Jurriaan.

Vertellend.

I = G. *Vertellend.*

- 1 Als ie - mand ver - re rei - zen doet,
Dan kan hij wat ver - ha - len;
Daar - om nam ik mijn stok en hoed
En ging terstond aan 't dwa-len.
Daar heb je gansch niet kwa - lijk, gansch niet kwa - lijk,

gansch niet kwa - lijk aan ge-daan,
Ver - tel ons maar ver - der, Heer Jur - ri - aan!

- 2 De Noordpool werd het eerst bezocht,
Daar mocht het winter heeten!
'k Was blijde, dat ik op dien tocht
Mijn pels niet had vergeten. (*Refrein.*)
- 3 Ik kwam weldra op Groenlands grond,
'k Zag daar een zeldzaam grapje:
De traankroes ging er blij in 't rond,
Maar ik verkoos geen snapje. (*Refrein.*)
- 4 Al de Eskimo's zijn ruw en plomp,
Dat kon mij niet behagen;
Ik noemde er één een loggen klomp,
En kreeg de huid vol slagen. (*Refrein.*)

- 5 Nu kwam ik in Amerika
En zei, vervreemd van 't snoeven:
Hier is de Noord-West doortocht; dra
Moet ik die vaart beproeven. (*Refrein.*)
- 6 Fluks ik aan boord, en 't zeegat uit,
Den kijker vastgebonden;
'k Zocht links en rechts, maar 't was verbruid,
Ik heb hem niet gevonden, (*Refrein.*)
- 7 Van hier ging ik naar Mexico,
't Is verder dan naar Bremen;
Hier, dacht ik, ligt het goud als stroo,
En 'k wilde een zak vol nemen. (*Refrein.*)
- 8 Maar ach! o jammer! welk een land!
Hoe zag ik mij bedrogen!
Ik vond slechts steenen, klei en zand,
En ben weer heengetogen. (*Refrein.*)
- 9 Mijn knapzak vulde ik in der ijl,
Met sprot en peperkoeken,
En ging weldra weer onder zeil,
Om Azië te zoeken. (*Refrein.*)
- 10 De Mogol is een groote Heer,
Met wien niet is te gekken;
Ik kwam juist bij hem op een keer,
Dat hij een kies liet trekken. (*Refrein.*)
- 11 Hoe, dacht ik, moet de Mogol dan
Ook al van kiespijn klagen?
Wat baat het toch voor zulk een man,
Den naam van vorst te dragen? (*Refrein.*)
- 12 Mijn hospes gaf ik straks mijn woord,
Hem eerlang te betalen,
En zoo reisde ik al verder voort
Naar China en Bengalen. (*Refrein.*)

- 13 Nu ging ik nog - 't was wel wat wijd -
 Eens Afrika beschouwen,
 En zag bij die gelegenheid
 Veel zwarte mans en vrouwen. (*Refrein.*)
- 14 Maar nergens kon 'k - hoe vreemd dit schijn -
 Een groot verschil ontdekken,
 'k Vond menschen juist zooals hier zijn,
 En even zulke gekken.
 Dan heb je niet veel wijsheid opgedaan,
 Vertel maar niet verder, Heer Jurriaan.

44. Recht-op!

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Breed en flink.

I = C. *Breed en flink.*

- 1 Recht-op van lijf, recht - op van ziel,
 Dàt is een stand naar mijn be - ha - gen!
 't Zij

dat ge_een staat-sie-rok moogt dragen,
't Zij, dat ge_een buis draagt of een kiel:
- Rechtop van lijf, rechtop van ziel!

2 En buig' men ooit zijn hoofd of knie,
't Zij dan alleen voor God den Heere,
Voor elk, dien men als braver eere,
Voor ieder, dien men wijzer zie
Voor dien slechts buig' men hoofd of knie.

3 Maar anders recht van lijf en ziel,
In vreugd of leed, door heel ons leven!
Niet links, niet rechts - maar 't hoofd geheven,
Wàt of er buig', wàt of er kniel'
Dàt 's Nederlandsch naar lijf en ziel!

45. Mooi holland.¹⁾ W.H. Kirberger. (Fabiës.) George Beijerle.

Opgewekt.

I = D. *Opgewekt.*

- 1 Hol - land met zijn mal - sche wei,
Hol - land met zijn paar - se hei,

1) Met vriendelijke toestemming van Dichter en Componist overgenomen.

Met zijn vlak - ten van flu - weel,
Hol - land is een land - ju - weel!

Siert de len - te Hol - lands wei
Met haar ful - pen, groe - ne

sprei,
'k Hoor de dar - t'le koe - tjes loei - en,
'k Zie de speel-sche kalf - jes

stoei - en,
't Land - volk dan - sen bij de vêel,
Hol-land, Hol-land is een land - ju - weel.

2.

Brandt de zomer op het land,
'k Zie den nijv'ren boerenstand
Zwoegend langs hun akkers gaan
Deinend van het rijpend graan,
's Morgens vroeg en 's avonds spâ,
Holland, Holland heeft geen wedergâ!

3.

Kleurt de herfst weer veld en bosch
Met zijn geel gekleurden dos,
'k Zie het bruin en geel zich weven
Langs de goudgetinte dreven;
Siert hij velden, beemd en pad,
Holland, Holland is een kleurenschat!

4.

Snoert de winter stroom en gracht,
Holland is en blijft een pracht!
'k Zie de paartjes lustig zweven
Door de wit besneeuwde dreven,
Op het spiegelgladde ijs,
Holland, Holland is een paradijs!

46. Te voet.

Levendig.

I = A. *Levendig*

- 1 Hoe-zee, 'k ben vlug en flink ter been,
Hoe- zee! hoe-zee! hoe-zee! -
Geen oord zoo ver of

'k loop er heen!
Hoe-zee, hoe-zee, hoe-zee!
En wie niet met mij gaat te voet,
Be-pein-ze hoe hij

't reis-je doet,
Maar mij is 't loo-pen zoet, Maar mij is 't lopen zoet.
Hoezee! hoe-zee! tra-la - la - la-

la,
hoe - zee! hoe - zee! tra - la - la - la- hoe-zee! - - hoe-zee! - - hoe-zee! hoe-la,
hoe - zee! hoe - zee! hoe-

hoe-zee! - - hoe - zee! - zee!
tra - la - la-la, hoe - zee!
hoe- hoe - zee! hoe-zee! hoe-zee! tra-la - la - la - la.

- 2 En zing 'k een liedje onder 't gaan:
 Hoezee! hoezee! hoezee!
 Dan heffen ook de vooglen aan,
 Hoezee! hoezee! hoezee!
 En frisch van bloed en blij van zin
 Is ied're voetstap mij gewin,
 En aêm 'k gezondheid in! (*bis.*)
 Hoezee! hoezee! tra-la-la-la-la! enz.

47. Marschliedje.

(Uit de Kinder-Cantate 'In den Zomer uit').

Ant. L. de Rop. Richard Hol.

I = Bes.

- 1 De pa - - den op, de la - nen in,
 Voor - uit met flin - ken pas,
 Met

*) Uitgave van P. Noordhoff te Groningen.

stra - - lend oog en blij - - den zin
En goed ge - vul - de tasch.
De zon - ne lacht ons voo - lijk toe,
Ons groet der voog - len-

zang,
En wij - we wor - den vast niet moe,
Al wand' - len w'u - ren lang,
Tra-ta-ta- ta bom bom, tra - ta - ta - ta bom, bom,
Al

wand' - len w' u - ren lang.

- 2 Marcheeren is gezond voor 't bloed,
 Verruimd wordt d' enge borst,
 't Versterkt de spier van been en voet,
 't Wekt eetlust op en dorst.
 Daarom vooruit en in de maat
 Zoo netjes als 't maar kan;
 Nu 't eensgezind en ord'lijk gaat,
 Heeft elk plezier er van.
 Tra-ta-ta-ta bom bom,
 Tra-ta-ta-ta bom bom,
 Heeft elk plezier er van.

48. Naar buiten.

I. Bikkers. Stuntz.

Los en vroolijk.

I = A. *Los en vroolijk.*

- 1 Op nu, mak-kers! laat ons dwa-len!
 Op, naar

bui - ten heen ge - sneld!
Naar der ei-ken groe-ne za - len,
Naar het o - pen vrij - e veld,
Naar der ei-ken groe-ne za - len,
Naar het o - pen vrij-e

veld;
Daar eens woon - den de Ba-ta - ven
Zoo een - vou - dig, maar zoo vrij!
't Na-kroost dier ge - spier - de bra - ven,

Vol van moed en trouw, zijn wij!
't Na-kroost dier ge - spier - de bra - ven, bra - ven,
Vol van moed en trouw, zijn wij!

- 2 Komt naar buiten! laat ons dwalen!
 Zingen daar naar hartelust,
 Vrijer, frisscher ademhalen, {problem}} (bis.)
 Tot weer d'avond roept tot rust. } (bis.)
 Ja, wij zijn Batavenzonen,
 Onvermoeid en onvervaard;
 Laat ons dat bij 't spel reeds toonen, {problem}} (bis.)
 Later eens voor land en haard. } (bis.)

49. Eendracht.

(Zie vorige melodie.)

- 1 Nauw vereenigd, vast omsloten
 Door denzelfden schoonen band,
 Zijn wij broeders, reisgenooten {problem}} (bis.)
 Naar hetzelfde Vaderland. } (bis.)
 Wat genot ons d'aard doe smaken,
 Wat de wereld ons ook bied',
 Hier gelukkigen te maken,
 Hooger vreugd bestaat er niet!
 Hier gelukkigen te maken, maken,
 Hooger vreugd bestaat er niet!
- 2 Zalig, wie door liefd' omgeven,
 Zijnen levensweg betreedt,
 Bij het vroolijk voorwaarts streven {problem}} (bis.)
 't Heil van and'ren niet vergeet. } (bis.)
 Wat genot ons d'aard,
- 3 Zoo vereenigd, zoo omsloten
 Door denzelfden schoonen band,
 Reizen w'allen, tochtgenooten, {problem}} (bis.)
 Door dit leven hand aan hand. } (bis.)
 Wat genot ons d'aard, enz.

50. Des Zomers.¹⁾
Böhringer. Catharina van Rennes.

Vrolijk en pittig.

I = F. *Vrolijk en pittig.*

- 1 Wie met ons wil naar bui - ten gaan,
Zien hoe het koel - tje stoeit,
Met al het goud - geel gol - vend graan,

1) Uit 'Levenslust.' Utrecht, Jac. van Rennes.

Dat op den ak - ker groeit,
Die too-ne_ons ook een blij ge - zicht,
Koom lus - tig wel te vree;
Want al - les ju - belt

zingt en lacht,
En wij, wij ju - b'len mee,
Want al - les ju - belt, zingt en lacht,
En wij, wij ju - b'len mee!

2.

Wie met ons wil naar buiten gaan
 Dwalen in 't lom'rig woud,
 Wie lijster en vink wil hooren slaan,
 Hoog in het beukenhout,
 Die moet geen trage droomer zijn,
 (Die moet geen droomer zijn - 2de stem)
 Maar vroolijk, flink en ree;
 Want alles juicht en zingt en lacht,
 En wij, wij zingen mee,
 Want alles jubelt, zingt en lacht,
 (Want alles zingt en lacht - 2de stem)
 En wij, wij zingen mee.

3.

Wie met ons wil naar buiten gaan
 Spelen aan 't frissche strand,
 Waar soms de golven met d' orkaan
 Beuken op 't mulle zand,
 Die moet geen zwakke bloodaard zijn,
 (Die moet geen bloodaard zijn - 2de stem),
 Maar krachtig als de zee,
 Die thans haar liefste liedje zingt,
 En wij, wij zingen mee,
 Die thans haar liefste liedje zingt,
 (Die thans haar liedje zingt - 2de stem)
 En wij, wij zingen mee!

51. De alpenherder.

Matig vlug.

I = C *Matig vlug.*

- 1 Ik leef hoog op d'Al-pen, mij't lie - fe - lijktst oord.
Daar vlie - den mijn da - gen ge - noe-ge - lijk voort, ge - noe - ge - lijk voort;
Daar geu - ren de

krui-den en ruischt er de bron,
Daar klin - ken de klok-jes en glim-lacht de zon,
Daar geu - ren de krui-den en ruischt er de bron,
Daar klin - ken de

klok - jes en glim - lacht de zon,
Daar klin - ken de klok - jes en glim - lacht de zon.

2.

Daar zie ik de dorpen met nevel bedekt,
En adem de berglucht, die vroolijkheid wekt;
Daar hoor ik van kommer, noch weet van verdriet, {problem}} (bis.)
En speel op mijn veldfluit een vreugdevol lied. } (bis.)

3.

En drijft mij de winter naar lagere sfeer,
Dan troost mij het denkbeeld: de zomer komt weer;
Hij brengt mij naar boven, naar de Alpen weer heen, {problem}} (bis.)
Daar vind ik mijn vreugd en genoegten alleen. } (bis.)

52. De waldhoorn. F. Silcher.

Rustig.

I = G. *Rustig.*

- 1 Langs berg en dal
Klinkt hoorn-ge - schal,
Met vol - len, zui - v'ren toon,
Met vol - len, zui-v'ren toon;
Enforsch en stout
Weer-klinkt door 't woud
Die

galm zoo schoon, zoo schoon,
Die galm zoo schoon, zoo schoon.

- 2 't Geeft schooner kleur, En frisscher geur
Aan alles, wat me omringt, (bis.)
En 't beekje spat Zijn paarlend nat,
Alsof 't een liedje zingt. (bis.)
- 3 Genot en rust En levenslust
Daalt bij die melodij; (bis.)
Verdriet en smart Wijkt uit het hart,
En vlucht, en vlucht van mij. (bis.)

53. Twee voerlui.

(Zie 'Nederl. liederen', 1^e bundel, n°. 1.)

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Vrolijk vertellend.

I = E. *Vrolijk vertellend.*

- 1 Een kar - re tje op een zand-weg reed;
De maan scheen hel - der, de weg was breed,
Het paard-je liep met lus - ten.
'k Wed, dat het zelf zijn weg wel vindt;
De voer - man leî te rus - - -

ten.

Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind, mêvrind!
Ik wensch je wèl thuis, mê - vrind!

2.

Een karretje reed langs berg en dal;
De nacht was donker, de weg was smal,
Het paard liep als met vleugels;
De sneeuwjacht zweept zijn oogen blind:
De voerman houdt de teugels
Ik wensch je wèl thuis, mê-vrind! (*bis.*)

3.

Één karretje keert behouden weer;
Het ander heeft er geen voerman meer;
Waar mag hij zijn gebleven?
'k Wed, dat je 'em op den zandweg vindt,
Of moog'lijk wel daarneven
Hij komt niet weer thuis, die vrind! (*bis.*)

54. Ochtendlied.

Vrolijk.

I = Bes. *Vrolijk.*

- 1 Ei, zie de mor-gen krie - ken! la la la! la la la!
Hij stijgt op gou - den wie-ken la la la! la la la!
Reeds

is de bij t'ont - wa-ren,
Die vrij daar he - nen vliegt,
De vlin - der, die op d'a - ren in 't mor-gen-rood zich wiegt;
la la la! la la

la! - la la la la la!

- 2 Daar staat de zon te stralen!
De bloemen, zie ze pralen!
De lamm'ren, zie ze springen!
Alom is vreugd en vreê!
De vogels, hoor ze zingen!
Zing vroolijk met hen meê!

**55. 't Boerinetje van voorheen.
W.J. van Zeggelen. Richard Hol.**

Snel en verhalend.

I = D. *Snel en verhalend.*

- 1 Daar loopt door't ge - hucht een won - der ge-

rucht,
Het is van een jon - ge boe-rin - ne:
Ze dorsch-te heur graan, liet het spin - ne - wiel gaan
En reed zij op Grauw, d'e - ze - lin - ne,
Dan

lach-te de tor - tel haar na: ha ha ha!
Dan lach - te de tor - tel haar na: ha ha ha!
Dan lach - te de tor - tel haar na.

- 2 Eens, wordt er verteld, eens was zij op 't veld;
 Een koets houdt er stil in de weide;
 Twee mannen in 't goud heffen eensklaps haar stout
 De koets in, hoe luid zij ook schreide;
 Nu schreide de tortel haar na: ha ha ha!
 Nu schreide de tortel haar na.
- 3 Ze was geen boerin, maar wel een vorstin;
 Het staat in een boekje te lezen.
 Als kind eens verdwaald, werd ze huiswaarts gehaald,
 Toen de afkomst heel klaar was bewezen;
 Wat miste de tortel haar dra, ha ha ha!
 Wat miste de tortel haar dra.
- 4 Nu heeft ze een kasteel, en schatten zoo veel;
 Maar ze is nog 't gehucht niet vergeten,
 En als zij er komt en de klaagtoon verstomt,
 't Is nog of de tortels het weten;
 Ze kirren en lachen haar na, ha ha ha!
 Ze kirren en lachen haar na.

56. Het boerinetje.

(Andere wijs op dezelfde woorden.)

W.J. van Zeggelen. W.H. de Groot Wz.

Vlug.

I = **Bes.** *Vlug.*

- 1 Daar loopt door 't ge - hucht een

won - der ge-rucht,
Het is van een jon-ge boerin - ne;
Ze dorsch-te heur graan, liet het spin-ne-wiel gaan
En reed zij op Grauw, d'e-ze-

lin - ne,
Dan lach-te de tor - tel haar na: ha ha ha ha ha!
Dan lach-te de tor-tel haar na: ha ha ha ha ha!
Dan lach - te de tor - tel haar

na: ha ha ha ha, ha ha ha ha!

**57. Wilt heden nu treden.
(‘Valerius Gedenck-Clanck.’)**

Rustig.

I = D. *Rustig.*

- 1 Wilt he - den nu tre - den voor God den Hee - re,
Hem bo - ven - al lo - ven van

her - ten seer,
End' ma - ken groot sijns lie - ven nae - mens ee - re,
Die daer nu on - sen vij - ant slaet ter neer.

2 Ter eeren ons Heeren wilt al u dagen
Dit wonder bijzonder gedencken toch;
Maeckt u, o mensch! voor God steeds wel te dragen,
Doet ijder recht en wacht u voor bedrog.

3 Bid, waket end' maket dat g' in bekoring
End' 't quade met schade toch niet en valt,
U vroomheijt brengt de vijand tot verstoring,
Al waer sijn rijck noch eens soo sterck bewalt.

58. De Geboorteplaats.

F. Abt.

Opgewekt.

I = C. *Opgewekt.*

- 1 Wat schenkt het har - te steeds stof tot vreugd,
Wat maakt de ziel zoo recht ver-

heugd!

Wat is op 't gan - sche we - reld-rond

Ons steeds het dier-baarst plek - je grond? {problem}} Het is dat on - ver - geet - lijk
oord,

Waar 't eer - ste

licht ons heeft ge - gloord, {problem}} Het is dat on - ver - geet - lijk oord,
Waar 't eer - ste

licht ons heeft ge - gloord! {problem}}

- 2 Wat blinkt ons tel - kens zoo schoon van ver,
 Zoo hel - der als een eeuw' - ge ster,
 Wier licht met al - tijd nieu - wen gloed
 Het treu-rend har - te jui-chen doet? } Het is dat on - ver - geet - lijk oord,
 Waar 't eer - ste licht ons heeft ge - gloord, } Het is dat on - ver - geet - lijk oord,
 Waar 't eer - ste licht ons heeft ge - gloord! }
- 3 Wat is 't, dat al - tijd zoo boeit en trekt,
 In 't hart zoo'n sterk ver - lan - gen wekt?
 Dat vaak den zach - ten heim-wee-gloed
 Tot hel - d're vlam-men wor - den doet? } Het is dat on - ver - geet - lijk oord,
 Waar 't eer - ste licht ons heeft ge - gloord, } Het is dat on - ver - geet - lijk oord,
 Waar 't eer - ste licht ons heeft ge - gloord! }
- 4 O, eeu - wig dier - baar plek - je grond!
 Uw ei - gen

zijn wij 't al - len stond,
Bloei een - wig, on - ver - geet - lijk oord,
Dat ons zoo

aan - trekt en be - koort,
Dat ons zoo aan - - trekt en - - be - koort!

59. St.-Nicolaas.

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

I = A.

- 1 Zie, de maan schijnt door de boo-men,
Mak-kers, staakt uw wild ge - raas!
Makkers, staakt uw wild ge-raas!

't Heer - lijk a - vond - je is ge - ko - men,
't A - vond - je van Sint Ni-klaas. 't A - vond - je van Sint-Ni-klaas,

Van ver-wach-ting klopt ons hart,
Wie de koek krijgt, wie de gard;
Van ver - wach - ting klopt ons

hart,
Wie de koek krijgt, wie de gard.

2.

O, wat pret zal 't zijn te spelen
met dien bonten harlekijn.
Eerlijk zullen we alles deelen,
suikergoed en marsepein.
Maar o wee, wat bitt're smart,
kregen wij voor koek een gard! (bis.)

3.

Maar ik vrees niet, dat wij klagen:
Vader, Moeder, zijn zoo goed.
Waren we ook niet alle dagen,
vele waren we toch zoet.
Ban dus vrij de vrees uit 't hart,
'k wed er ligt geen enk'le gard. (bis.)

60. Oude Jaar.
Jacoba Mossel. Catharina van Rennes.

Op ernstigen toon.

I = G. *Op ernstigen toon.*

- 1 Ou - de jaar! o, laat ons rus-ten,
Om-zien eer wij ver - der gaan;
't Nieu-we jaar word' niet be - gon-nen,
Eer wij heb-ben stil - ge - staan.
En we in ernst ons.

zel-ven vroegen:

Deed ik waarlijk wat ik kon:

Ben ik wijzer, be - ter, vro-mer,

Dan toen 't jaar zijn loop be - gon?

- 2 God gaf ons Zijn zon en regen,
Gaf ons vreugde, gaf ons smart;
Maakten wij genot en lijden
Tot een zegen voor ons hart?
Oude jaar! de jaren vlieden,
En zij keeren nimmer weer:
Ieder jaar dan vind' ons verder,
Vind' ons beter meer en meer!

Uit 'Levenslust'. Utrecht, Jac. van Rennes.

61. Beter te geven dan te ontvangen.)*
F.W.N. Hugenholtz. J.L. van den Broeke.

Opgewekt. Tamelijk sterk.

Twee stemmen.

I = G. *Opgewekt. Tamelijk sterk.*

Twee stemmen.

- 1 Veel voor an - de - ren te we - zen,
Hen te hel - pen, al - tijd weer,
Och, mocht dit de vreug - de Och, mocht

*) Dit mooie lied is na vriendelijke toestemming overgenomen uit 'Lenteleven', uitg. van den Ned. Protestantenbond.

wor - den,
Die ik bo - ven al begeer,
Die ik bo - - - - - ven al be - geer.

Refrein.*) Koor.

Za - lig, za - lig, za - lig is hij,
die

*) Het Refrein kan ook *tweestemmig* gezongen worden.

geeft wat hij heeft en zich rijk voelt er bij.

2.

Liefde alleen maakt waarlijk blijde;
Altijd als 'k mij zelf vergat,
Om een ander rijk te maken,
Wachtte mij een groter schat. (*bis.*)
Zalig, zalig, enz.

3.

Schat van vrede en vreugd van binnen,
'k Wensch, ik zoek u altijd weer;
Heerlijk is het veel te ontvangen.
Maar wie geeft, hij wint nog meer. (*bis.*)
Zalig, zalig, enz.

**62. Merck toch hoe sterck.
(Valerius 'Gedenck-Clanck'.)**

Levendig en pittig.

6 = E. *Levendig en pittig.*

- 1 Merck toch, hoe sterck nu in 't werck sich al steld,
Die t' al - len tijd soo ons vrij - heijt heeft bestre-den
Sie hoe hij slaeft, graeft en draeft met geweld,
Om on - se goet en ons bloet en on - se

ste - den.
Hoor de Spaen-sche trom - mels slaen!
Hoor Ma-raens^{*)} trom-pet - ten!
Siet hoe komt hij trec - ken aan,
Ber - gen te be - set - ten.
Berg op Zoom, hout u vroom,
Stut de Spaen - sche scha - ren;
Laet 's Lands boom end' sijn stroom

*) Des Spanjaards.

Trouw-lijck toch be - - wa - - ren!

- 2 't Moedige, bloedige, woedige swaerd
 Blonck en het klonck dat de voncken daeruijt vlogen,
 Beving en leving, opgeving der aerd,
 Wonder gedonder nu onder was dan boven;
 Door al 't mijnen en 't geschut,
 Dat men daeglijcx hoorde,
 Menig Spanjaert in zijn hut
 In sijn bloet versmoorde.
 Berg op Zoom hout sich vroom,
 't Stut¹⁾ de Spaensche scharen;
 't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom²⁾
 Trouwlijck doen bewaren!
- 3 Die van Oranjen quam Spanjen aen boord,
 Om uijt het velt als een helt 't geweld te weeren;
 Maer also dra Spinola 't heeft gehoord,
 Treckt hij flux heen op de been met al sijn heeren,
 Cordua kruijd³⁾ spoedig voort;
 Sach daer niet te winnen,
 Don Velasco liep gestoort:
 't Vlas³⁾ was niet te spinnen!³⁾
 Berg op Zoom hout sich vroom,
 't Stut de Spaensche scharen;
 't Heeft 's Lands boom end' sijn stroom
 Trouwlijck doen bewaren!

1) stuit.

2) Schelde.

3) kruijd, vlas, spinnen. Woordspel met Cordua, Velasco en Spinola.

3) kruijd, vlas, spinnen. Woordspel met Cordua, Velasco en Spinola.

3) kruijd, vlas, spinnen. Woordspel met Cordua, Velasco en Spinola.

**63. Waer dat men sich al keerd of wend.
(Valerius' 'Gedenck-Clank'.)**

Matig.

6 = D. *Matig.*

- 1 Waer dat men sich al keerd of wend
End' waer men loopt of staat,
Waer dat men reijst of rotst of rend,
End' waer men he - nen gaat,
Daer vint men, 't sij oock op wat ree,
d' Hol-

Ian - der en de Zeeuw:
 Sij loo - pen door de woës-te zee
 Als door het bosch de Leeuw.

2.

Vereenigd vrij gevochten volck
 Maeckt Spanjen d'oorlog moe,
 Sulcx dat hij zijnen vredentolck
 Dit Land moet senden toe.
 Wie soud' oijt hebben dit gedacht
 Dat d'hoogmoet van Papou^{*)},
 Dat so een groote trotse macht
 So buijgsaem worden sou?

3.

O Neêrland! so ghij maer en bout
 Op God den Heer altijd,
 U pijlen vast gebonden hout
 En 't saem eendrachtig zijt,
 So kan u Duijvel, Hel, noch Doot
 Niet krencken noch vertreên,
 Al waer oock Spanjen noch soo groot,
 Ja 's werelts machten een.

*) De Spanjaard.

64. Voor Nederland.

Marschtempo.

I = C. *Marschtempo.*

- 1 Voor Neêrland een lied op een krach - ti- gen toon,
Voor 't land, dat ik lief heb, voor 't land, waar ik woon,
Dat

al wat ik min in zijn gren-zen om-sluit,
Waar al mijn ge - luk en mijn blijd - schap ont-spruit.

Klein is dat land, maar met eer klinkt zijn naam,
Ne-der - lands da-den meldt roem-vol de Faam,
't is

klein, maar bood weer-stand aan drei-gend ge-weld,
En vaak bleef het mees - ter op zee en in 't veld.

2 Wan - neer d'o - ce - aan on- zen erf-grond be-laagt,
En bul-derend beukt, of al vlei - en- de knaagt,
Dan wer-pen wij moe-dig een dijk voor zijn voet,
Of scho - ren het duin, dat zijn sla - gen ont - moet.
Straks draagt hij weer met ge-duld on - ze vloot,
Helpt ons aan rijkdom, aan ar - beid, aan brood,
Is fier op ons volk, aan zijn lui - men ge-wend,
En voert on - ze drie-kleur, van ouds hem be - kend.

3 O Land, waar de vrijheid haar troon heeft gebouwd,
Aan ons wordt het heil van uw toekomst vertrouwd,
W'aan-vaar-den met trots en met ij - ver dat pand,
En steu - nen uw bloei met een krach - ti - ge hand.
Ar - beid en een - dracht en deugd en be - leid,
Wa-ren uw vier-tal, dat ze-gen ver-spreidt.
En dwingt ons de nood, wat de he - mel ver-hoed',
Wij wa - gen voor Neêr-land ons goed en ons bloed.

65. 't Gymnastenlied.*)**Wijze als No. 64.****Vrank, Vrij, Vroom, Vroed.**

- 1 Geen zang klinkt zoo schoon en geen toon wordt gehoord,
 Die meer ons begeestert, die meer ons bekoort;
 Geen lied klinkt zoo krachtvol, zoo innig gemeend,
 Als 't lied van gymnasten als broeders vereend.
 Dan worden eendracht en vriendschap gestaald, {problem}} (bis.)
 Dan wordt die juichtoon vol geestdrift herhaald, } (bis.)
 En daverend rolt dan langs velden en vloed: } (bis.)
 Het Vrank en het Vrij en het Vroom en het Vroed! } (bis.)
- 2 Dan drukken we elkander als broeders de hand;
 Dan is er geen sprake van rang of van stand;
 Van ouden of jongen, van armen of rijk,
 In 't kleed van den turner zijn we allen gelijk:
 Eén in ons streven en één in gedacht, {problem}} (bis.)
 Eén in ons doelwit: 'door oefening kracht!' } (bis.)
 Ook één in de leuze en één in den groet, } (bis.)
 Bij 't Vrank en het Vrij en het Vroom en het Vroed! } (bis.)
- 3 Op, broeders, dan tegen vooroordeel ten strijd;
 Ons onvermoeid pogen is zege bereid
 De tijd toch zal komen, dat ieder begrijpt:
 'De geest in het krachtige lichaam slechts rijpt'
 Dan als de duisternis wijkt voor het licht, {problem}} (bis.)
 Lauwheid voor moed en ontwikkeling zwicht, } (bis.)
 Dan daverend als juichtoon vol vuur en vol gloed, } (bis.)
 Ons Vrank en ons Vrij en ons Vroom en ons Vroed! } (bis.)
- 4 Met moed en volharding dan voort op het pad,
 Dat voor ons zoo menige strijder betrad;
 Wat wijke of wank'le, de turner staat pal,
 In 't hart overtuigd, dat hij stand houden zal;
 Voor geen vooroordeel of domheid beducht, {problem}} (bis.)
 Heft hij zijn vaandel tot hoog in de lucht, } (bis.)
 En kondigt den volken als heilbood en groet: } (bis.)
 Zijn Vrank en zijn Vrij en zijn Vroom en zijn Vroed! } (bis.)

H.A. WOELDERS.

*) Overgenomen uit den Feestwijzer voor de 20ste openbare uitvoering van het Nederlandsch Gymnastiek-Verbond ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan.

**66. Een scheepje.
(Een gangspildeuntje.)
Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.**

Eén stem.

I = C. *Eén stem.*

- 1 Een scheep - je in de ha - ven landt,
Ho - jo! Ho - jo, ho - jo, ho - - jo!
Ge-

vuld met spe - ce - rij - en; ho - jo, ho - jo, ho - jo, ho - jo, ho - jo, -- ho - jo!
En

me - nig flin - ke jon - - ge kwant
Met bui - dels vol tot aan den rand
En

har - ten vol ver-blij - en.
Ho - jo, ho - jo, ho jo, jo, ho - jo ho - jo!

- 2 Een beet - je pret, na leed en last,
Ho - jo! Ho - jo, ho - jo, ho - - jo!
Wie zou het u mis - gun - nen! ho - jo, ho - jo, ho - jo, ho - jo, ho - jo, - - ho - jo!
Maar niet de zei - len vol - - ge - brast!
Toe leg een reef - je, waar het past,
Het zou eens stor-men kun - nen!
Ho - jo, ho - jo, ho jo, jo, ho - jo ho - jo!

67. Onder turners.¹⁾**Wijze als No. 66.**

- 1 Waar turners met elkander zijn,
 Hojo, hojo, hojo, hojo!
 Daar kan je vast vertrouwen,
 Hojo, hojo! Hojo, hojo! Hojo! hojo, hojo!
 Heerscht ook gezonde levenslust,
 Waarop je daad'lijk wordt belust,
 En die je niet zal rouwen.
 Hojo, hojo, hojo, hojo, hojo!
- 2 Waar turners bij elkander zijn,
 Hojo, enz.
 Behoef je niet te vreezen,
 Hojo, enz.
 Voor slaap'righeid of kwezelzucht,
 Daar die, in strijd met orde en tucht,
 Nooit onder hen mag wezen,
 Hojo, enz.
- 3 Waar turners bij elkander zijn,
 Hojo, enz.
 Daar wordt ook flink gezongen,
 Hojo, enz.
 Niet enkel dat men de armen staalt.
 Want wordt er door hen opgebaald,
 Dan klinkt 't uit ijs'ren longen:
 Hojo, enz.
- 4 Waar ware turners samen zijn,
 Hojo, enz.
 Daar zal je trouwe vrienden,
 Hojo, enz.
 Met Hollands deugd en Hollands moed,
 Met vrijheidsliefde in merg en bloed,
 Daar zal je mannen vinden.
 Hojo, enz.

1) Overgenomen uit den Feestwijzer voor de 20ste openbare uitvoering van het Nederlandsch Gymnastiek-Verbond ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan.

68. Oogstlied^{*)}.

A C.W. Staring. A. Lijsen.

I = G.

- 1 Sik - kels klin - ken, Sik - kels blin - ken,
Ruischend valt het graan.
Zie de bind-sters ga-ren,

^{*)} Overgenomen met vriendelijke toestemming van den Heer LIJSEN.

Zie in lan - ge scha - ren
Garf bij gar - ven staan,
Garf bij gar - ven staan.

2.

't Heeter branden
Op de landen
Meldt den middagtijd.
't Windje, moe van 't zweven,
Heeft zich schuil begeven,
En nog zwoegt de vlijt. (bis.)

3.

Blijde maaiers,
Nijv're zaaiers,
Die uw loon ontvingt!
Zit nu rustig neder,
Galm' het mastbosch weder
Als gij juichend zingt. (bis.)

4.

Slaat uw oogen
Naar den hoogen,
Alles kwam van daar!
Zachte regen daalde,
Vriend'lijk zonlicht straalde
Mild op halm en aar. (bis.)

69. Speellied^{*)}

Fr. Abt

Marschtempo.

I = Es. *Marschtempo.*

- 1 Mak - kers, komt, mak - kers, komt!
Het speel - uur slaat, naar bui - ten heen - ge - sneld!
Het

*) Uit Zangvogeltjes VI.

dar - tel visch - je rept zich voort,
De vo - gel vliegt, waar 't hem be- koort,
Mak-kers

komt, Mak - kers, komt,
Naar bui - ten heen ge-sneld!
Mak-kers,

komt, Mak - kers, komt
Naar bui - ten heen - ge - sneld!
Tra - la

la la la tra - la la la
tra - la la la la tra - la la la!
Naar

bui - ten heen ge - - sneld,
Naar bui - ten heen - ge - sneld!

2.

Makers, komt, makers, komt!
 Wie loopen kan, die zij nu rap ter been,
 Houdt struik en boom een vaste steê,
 Wij draaien met den aardbol meê,
 Makers, komt, makers, komt,
 Wij zijn nu rap ter been!
 Makers, komt, makers, komt,
 Wij zijn nu rap ter been!
 Tra-la la la la tra-la la la
 Tra-la la la la tra-la la la!
 Wij zijn nu rap ter been! (*bis.*)

3.

Makers, komt, makers, komt!
 Een kring gemaakt en blij in 't rond gezweefd!
 Vlug als de vlinder in het gras!
 Geen slakkengang komt hier van pas!
 Makers, komt, makers, komt,
 Nu blij in 't rond gezweefd!
 Makers, komt, makers, komt,
 Nu blij in 't rond gezweefd!
 Tra-la la la la tra-la la la
 Tra-la la la la tra-la la la!
 Nu blij in 't rond gezweefd! (*bis.*)

70. De nacht^{*)}.

Langzaam en gedragen.

I = Es. *Langzaam en gedragen.*

- 1 Door heel den om - trek mel - den
De klok-ken 't uur der rust;
De her - der drijft zijn

*) Uit Zangvogeltjes, V.

scha - pen
Ter kooi in zoe - te rust. - - -
Welk een plecht - sta - tig

zwij - gen
Heerscht in - de dich - te twij - gen!
Zij komt in al heur

pracht,
Zij komt, in al heur pracht,
De stil - le Nacht! De stil - le Nacht!

- 2 Mil - joe - nen star - ren pra - len
In di - a - man-ten gloed;
En 't maan-licht schenkt der aar - - de
Zijn vrien - de - lijk - sten groet. - - Waar - heen 'k mij moog bege - ven
Ik voel u om mij zwe - ven,
En buig mij voor uw macht,
En buig mij voor uw macht,
O stil - le Nacht! O stil - le Nacht!

71. Morgenwandeling^{*)}.

Levendig, marschtempo.

I = C. *Levendig, marschtempo.*

- 1 De mor-gen breekt aan, de mor-gen breekt aan!
Komt, mak - kers, naar bui - ten, en

^{*)} Zangvogeltjes III.

stem - men we een lied,
Tot wel - kom van bos - schen en vel - den en vliet.
De

vo - gel - tjes groe-ten u al - len gelijk!
Dat voo - lij - ke volk - je, ge-

luk - kig en rijk!

Dat vroom - lij - ke volk - je, ge - luk - kig en rijk!

2 Hoe schoon is het bosch, hoe schoon is het bosch!

Wij aê - men er geu - ren, verkwik - kend en zoet,

De mor - gen - lucht sterkt en ver-frischt ons het bloed.

De stad is nu ver - re met al haar gewoel,

Maar dicht - bij de he - mel en 't len - te ge - voel!

Maar dicht - bij de he - mel en 't len - te - ge - voel!

3 Nu wak - ker en vlug, nu wak - ker en vlug!

Springt o - ver de sloo - ten, bevleu - gelt uw voet,

Be - klimt rots en ei - ken, den wol - ken ten groet!

Geen boom zij te hoog u, geen rots u te steil!

Wenscht d'a - rend een vroom - lijk goê mor - gen en heil!

Wenscht d'a - rend een vroom - lijk goê mor - gen en heil!

72. Boterbloempje^{*)}
Zöllner.

Matig.

I = E. *Matig.*

- 1 Kent ge 't bloempje_eenvoudig schoon,
On - zer wei - den sier en kroon,
Glin - st'rend -

*) Uit Zangvogeltjes IV.

in de zon - ne - stra - len,
Die 't als zui - ver goud doen pra - len,
Waar 't zijn

luis - ter spreidt ten toon?
Kent ge 't bloem-pje een-vou - dig schoon?
Kent ge

't bloem - pje_een - vou - dig schoon?

- 3 Bo - ter-bloem - pje, pronkju - weel,
 Prijkt het op zijn la - gen steel,
 Geel als goud in 't groen der wei - den,
 Waar - in kud - den zich ver - mei - den,
 Hol - lands roem en kost - lijk deel:
 Bo - ter-bloem - pje schoon en eêl!
 Bo - ter-bloem - pje schoon en eêl!

73. Duinlied^{*)}.

Vroolijk.

I = Bes. *Vroolijk.*

- 1 Laat ons 't mul-le duin be-klim - men!
 Op de

*) Uit Zangvogeltjes III.

dui - nen!
Laat ons 't mul - le duin be-klim - men!
Op de dui - nen is 't zoo

schoon,
Als het zon-licht neigt ter kim-men,
En zijn pur - per spreidt ten toon.
Laat ons

't mul - le duin be - klim - men,
Op de dui - nen is 't zoo schoon!

- 2 Laat ons 't mul-le duin be - stij - gen!
Op de dui - nen!
Laat ons 't mul - le duin be-stij - gen!
Als de storm de zee verheft,
En haar gol - ven stem-men krij-gen,
Wier ge luid als don - der sterft!
Laat ons 't mul - le duin be - stij - gen,
Als de storm de zee ver - heft!

- 3 Laat ons 't mul-le duin be - tre - den!
Op de dui - nen!
Laat ons 't mul - le duin be-tre - den!
Dáár ge - dar - teld, dáár ge-rust!
Zorg en smart blijv' vrij be - ne - den,
Elk ge-niet naar har - te - lust!
Laat ons 't mul - le duin be - tre - den;
Dáár ge-dar - teld, dáár ge - rust!

74. Holland is een heerlijk land^{*)}.

Matig en met gevoel.

I = Es. *Matig en met gevoel.*

- 1 Hol - land is een heer-lijk land;
'k Schat het als mijn dier - ste pand!
Hol - land

^{*)} Uit Zangvogeltjes, III.

is een heer - lijk land,
'k Schat het als mijn dier - ste pand!
Ste - den,

dor - pen, vel - den, wei - den,
Die al-om ge - luk ver - sprei - den;
Bos-schen,

heu - v'len, duin en strand -
Hol - land is een heer - lijk land! {problem}} Hol - land

is een heer - lijk land!

2 Hol - land is een heer-lijk land;
 Op - geweld uit wier en zand!
 Hol - land is een heer - lijk land,
 Op - geweld uit wier en zand!
 Pa - rel, in het diep der gol - ven
 Eens voor 's we-relds oog be - dol - ven,
 Op - gevischt door nij - v're hand -
 Hol - land is een heer - lijk land! } Hol - land is een heer - lijk land!

3 Hol - land is een heer-lijk land;
 Ma - ken wij het nooit te schand'!
 Hol - land is een heer - lijk land,
 Ma - ken wij het nooit te schand'!
 Dat de vreemd'-ling op ons sta - re,
 En 't met vol - le recht ver - kla - re,
 Door de waar - heid o - ver - mand -
 Hol - land is een heer - lijk land! } Hol - land is een heer - lijk land!

75. In het woud^{*)}.

Vrolijk.

I = Es. *Vrolijk.*

1 Hoe schoon klinkt ons zin - gen in 't

*) Uit Zangvogeltjes, V.

scha - duw - rijk woud!
Daar heb - ben de voog - len hun nest - je ge - bouwd,
Daar

zin - gen zij lus - tig, door 't zon - licht bestraald,
Hun zan - gen, die de e - cho als

de on-ze her-haalt,
de on - ze her - haalt,
Hun zan - gen, die de e - cho als de on - ze her - haalt: {problem}} Hal-

hal-lo
lo, hal - lo, hal - lo, hal - lo, hal - lo,
hal- hal-lo, hal - lo, hal - lo, hal
- lo, hal - lo,hal - lo,hal - lo,
hal-

lo, hal - lo, hal - lo, hal-lo,
hal - lo, hal - lo.

- 2 Daar rui - schen en flui - st'ren de den - nen in 't rond,
Met ie - pen en ei - ken in vre - dig ver - bond:
'Alleen wie de stad en haar mu - ren ontvlucht,
Aâmt vrij - heid en le - ven-ver-ster - ken - de lucht!
Aâmt vrij - heid en le - ven - ver - ster - ken - de lucht! Hal- hal-lo lo, hal - lo, hal - lo,
hal - lo, hal - lo,
hal-hal-lo, hal - lo, hal - lo, hal-
lo, hal - lo, hal - lo, hal - lo,
hal-lo, hal - lo, hal - lo, hal- lo
hal - lo, hal - lo.

76. Vaarwel aan 't woud^{*)}.

Niet te langzaam.

I = F. *Niet te langzaam.*

- 1 Wij schei-den van uw lief - lijk groen;
Vaarwel, o sta - tig bosch!
In scha - duw van uw

*) Uit Zangvogeltjes III.

boo - men
Zaagt gij zoo vaak ons ko - men,
En rus - ten op uw

mos

En rus - ten op uw mos.

{problem}En rus-ten op uw mos.

2 Ons lied wordt on - der 't heengaan u

Uit dankbaarheid ver-eerd.

Wil ons op-nieuw ontvan - gen

Met bloe - sem - geur en zan - gen,

Als mei - maand we - der-keert,

Als mei-maand we - der - keert.

{problem}Als mei-maand we - - - der - - - keert.

3 Ei zie, van ver nog wordt het woud

Zijn groet aan ons niet moê,

Daar 't wuift met tak en twij- gen,

Die dui - zend stem - men krij - gen;

't Roept ook 'Vaart - wel' ons toe,

't Roept ook 'Vaar-wel!' ons toe.

{problem}'t Roept ook 'Vaar-wel!' ons toe.

77. Aan den nacht^{*)}.

Matig.

I = Es. *Matig.*

1 Stijg, o Nacht, stil - le Nacht,

*) Uit Zangvogeltjes III.

Sta - tig op aan 's he - mels boog!
Sla, be - kleed met ster - ren - pracht,

Vreed - zaam op de - ze_aar-de_uw oog!
Wie op zijn spon - de_uw la - fe - nis

wacht,
Schenk hem uw zoet - heid, vriend' - lij - ke Nacht!
Wie op zijn sponde uw

la - fe - nis wacht,
Schenk hem uw zoet - - heid, vriend' lij - ke Nacht!

- 2 O hoe klaar, rein en zacht,
Tin - telt de_a - vond - ster om - hoog!
Hoe ze_ons min - zaam te - gen - lacht,
Waar' ze_ een blik uit 's Hee - ren oog!
Lief - lijk ge - flon - ker, tuigt 't ons gemoed,
Dat ons een Va - der leidt en be - hoedt!
Lief-lijk ge - flon-ker, tuigt 't ons ge - moed,
Dat ons een Va - - der leidt en be - hoedt!

**78. 's Morgens vroeg^{*)}.
Hendrika v. Tussenbroek.**

Opgewekt.

I = G. mf *Opewekt*

- 1 Wordt wak-ker, 't zon-ne - tje is al op,
De bloe - men kij - ken uit haar knop,
De vlug - ge leeuw' - rik zingt al lang,
De zwa-luw sijlpt haar mor-genzang, {problem}} Wordt wakker, wordt

^{*)} Met toestemming van de Uitgevers G. Alsbach en Co., Amsterdam, overgenomen uit het bundeltje 'Sneeuwkllokjes' van Hendrika van Tussenbroek.

wak - ker, wordt wak - - ker;
 Wordt wak - ker, wordt wak-ker, wordt wak - ker!

- 2 Het duif - je strijkt zijn veer-tjes glad
 En trip - pelt vroe - lijk o - ver 't pad,
 De haan kraait voor den twee - den keer,
 't Is al - les bui - ten in de weer, } Wordt wakker, wordt wak - ker, wordt wak - - ker;
 Wordt wak - ker, wordt wak-ker, wordt wak - ker!

79. Meiliedje.

Anna Fles. Catharina van Rennes.

Lustig.

I = F. *Lustig.*

Het sijsje.

- 1 De Mei-maand is in 't land, lief kind,
 Kom bij me, kom naar bui-ten,
 Dan zal ik vroe-lijk,

U ter eer, Een aar-dig deun-tje flui - ten,
Tjoek! tjoek! tjoek! tjoek - ke tjoek! fuit fuit,
Zoo klinkt er mijn lied,
Kom bui - ten, kom bui-ten, lief kind - je!
Tjoe-ke tjoek! fuit, fuit, Zoo

klinkt er mijn lied, tjoe - ke tjoek!
 Kom bui-ten, lief kind - - je!

Het kind.

- 2 De zon heeft mij reeds lang ge-wekt,
 Ik kom al aan - ge - sprongen,
 Wat dunkt je sijs - jen, als wij eens Te zaâm een lied - je zon - gen?
 Tjoek! tjoek! tjoek! tjoe - ke tjoek! fuït fuït,
 Zoo klinkt ook mijn lied,
 Daar ben ik, daar ben ik, lief sijs - je!
 Tjoe-ke tjoek! fuït, fuït, Zoo klinkt ook mijn lied, tjoe - ke tjoek!
 Daar ben ik, lief sijs - - je!

80. Wees gegroet! Volschoone Lentetijd!*)
J.A. Böhringer. Catharina van Rennes.

Opgewekt, maar niet druk.

I = **Bes**. *Opgewekt, maar niet druk.*

- 1 Als de win ter vlucht voor de len - te - lucht en de

*) Uit 'Levenslust'. Utrecht, Jac. van Rennes.

zon het nieu - we le - ven wekt;
Als een bloe-sem-kroon met haar tee - der schoon
In den hof de naak - te twij - gen dekt,
Dan zingt

al wat leeft en zin - gen kan ver-blijd:
'Wees gegroet, vol - schoo - ne - len - te - tijd,
Wees gegroet!
Wees ge - groet!
Wees ge-

groet, vol - schoo - ne len - te - tijd!

- 2 Ja, ons har-te gloeit, nu 't vi-ool - tje bloeit, nu ons 't ma - de - lief - je te - gen-lacht;
 En met blij - den klank bren-gen w'on-zen dank
 Voor der zon - ne glans, der bloe - men pracht,
 Zoo weerklin-ke ons voo-lijk lied dan wijd en zijd:
 'k Heb u lief, o schoo - ne len - te - tijd,
 'k Heb u lief!
 'k Heb u lief!
 'k Heb u lief, o schoo - ne len - te - tijd!

81. Vaarwel.^{*)}

A.L. de Rop. R. Hol.

I = Bes.

- 1 Vaar - wel, vaar - wel, mijn dier - baar

*) Uit 'De Jeugdige Zanger' van R. HOL. Uitgegeven by de Firma P. NOORDHOFF te Groningen.

Va - der - land!
Mijn Ne - - - der - land, vaarwel!
Ik vaar van hier, van hier naar 't Oos - ter - strand,
Mijn Ne - - - der - land, vaar-

wel!

Bij 't rui - schen van den zil - ten vloed,

Breng ik aan u mijn af - scheids-groet. {problem}} Lief Va - der - land, lief

Va - der land, vaar - wel!
wel! Vaarwel! Vaar - wel, vaar - wel!

- 2 Aan u, aan u blijft steeds mijn trouw ver - pand;
Mijn Ne - - - der - land, vaarwel!
Ik wijd aan u, aan u mijn hart en hand,
Mijn Ne - - - der - land, vaarwel!
En zelfs in Ja - va's won - der - tuin
Ver - geet ik nooit mijn Hol - lands duin. } Lief Va - der - land, lief Va - der land, vaar -
wel!
wel! Vaarwel! Vaar - wel, vaar - wel!

82. Zingen.

Dr. J.P. Heije. W.F.G. Nicolai.

Matige beweging. Lieflijk.

I = A. *Matige beweging. Lieflijk.*

- 1 Gij, leeuw'-rik! en gij nach - te - gaal!
Al zingt gij heel ver - schei - den,
Toch hoû ik van u bei - den
En hoor graag naar uw zoe - te taal,
Wan-

neer ik dwaal
 Door bosch en veld en wei - - - den!
 En naar uw jui-chen en ge - klag
 Mocht ik wel lui - st'ren nacht en dag.

- 2 Gij, leeuw'-rik! stort in mijn ge - moed
 Een lust en kracht tot le - ven,
 Tot wer-ken en tot stre-ven,
 Wan-neer gij juichend d'eer-sten gloed
 Des mor-gens groet
 Al juub'-lend voort blijftzwe - - - ven,
 En gij de vreê m'in 't har - te giet,
 Zacht kwee - lend nach - te - ga - len - lied.
- 3 Gij, bei -den, leer - det m'o - ver-lang:
 'Al wat de borst doet ja - gen,
 Of zuch-tend doet vertra - gen,
 Dat uit het best zich in den drang
 Van zoet ge-zang
 Met jui - chen en met kla - - - gen!
 En ie - d're toon van vreugd' en smart
 Vindt bron en weer-klank in het hart.

83. Vleuglen

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Uit rolle borst.

I = C. *Uit volle borst.*

- 1 Een lied .. een lied, uw le - ven lang!
Och mocht gij 't we - ten, lie - ve vrin - den,
Dat (zij uw har - te blij of bang!)
Gij

be - ter weer - klank niet kunt vin - den,
 Dan in Ge - zang,
 Dan in Ge - zang!

2 Van wat er aâmt in veld en vloed,
 Heeft niets een schoo - ner, zaal - ger le - ven,
 Dan 't voog - lijn, dat met fris - schen moed,
 In dui - zend lied' - ren, on - der 't zwe - ven,
 De Schep-ping groet,
 De schep - ping groet.

3 Of zoo het dier - tje u vroom - lijk schijn'
 Omdat het Vleug - len heeft ont - van - gen ..
 Gij vliegt zoo goed als 't Vo - ge - lijn! -
 Laat maar de dank - baar - blij - de zan - gen
 Uw Vleug-len zijn,
 Uw Vleug - len zijn!

84. Beurtzang.

Dr. J.P. Heije. Fr. Coenen.

Niet te langzaam. Zacht.

I = C. *Niet te langzaam. Zacht.*

1 In het groe - ne loo - ver
 Zit een vo - ge-

lijn,
On-der 't groe-ne loo - ver
Zit een maag - de lijn; {problem}} 't Vo - gel - tje zingt bo-ven,
't Meisje zingt beneên,
Wel - te-vreên!
En hun zoe - - - - te

stem - men smel - ten zacht - - - - in-een,
 En hun zoe - - - - - te stem - men
 Smel - ten zacht - - - in - een.

2 In de kruid-jes luis-tert

Al het wol - lig vee,
 In de blaad-jes fluis-tert
 le - der koel - tje mee; } 't Vo - gel - tje zingt bo-ven,
 't Meisje zingt beneên,
 Wel - te-vreên!
 En hun zoe - - - - te stem - men smel - ten zacht - - - - in-een,
 En hun zoe - - - - - te stem - men
 Smel - ten zacht - - - in - een.

3 't Vo-gel-keel-tje ont-glip- pen

Lied'-ren God ter eer,
 En de maag-den - lip - pen
 Dan - ken God den Heer: } 't Vo - gel - tje zingt bo-ven,
 't Meisje zingt beneên!
 Wel - te-vreên!
 En hun zoe - - - - te stem - men smel - ten zacht - - - - in-een,
 En hun zoe - - - - - te stem - men
 Smel - ten zacht - - - in - een.

85. Vaderlandsch lied.
Dr. J.P. Heije. W. Smits.

Matig sterk.

I = C. *Matig sterk.*

- 1 Komt, kna - pen en meis - jes, verheft nu in koor
Den grond, die uw wieg heeft ge-

dra - gen;
Uw lied klink' de beem - den van 't Va - der-land door,
Dat de oo-gen op u houdt gesla - - gen!
Dat Va - der - land eert en ver-

heer-lijkt gij nu,
 Ééns ho - pen wij, ééns zal het fier zijn op u,
 Ééns ho - pen wij, ééns zal het fier zijn op u!

2 In moed en in ken - nis, in vroom-heid en deugd,
 Was 't een-maal het sie - raad der aar - de;
 Die glo - rie ver - bleek - te; maar 't wacht van uw jeugd,
 Dat gij het her-stelt in zijn waar - de:
 Dán, als gij het eert en verheer-lijkt als nu,
 Dán mo - ge dat Va - der - land fier zijn op u,
 Dán mo - ge dat Va - der - land fier zijn op u!

3 Wel - op dan, o kna - pen slechts moed en ver-stand
 Ver - wint in den kamp met het le - ven;
 Wel op dan, o meis - jes, slechts sier - lij - ke hand
 Kan, waardig, een ze - ge - krans we - - ven;
 Dien moed, die be - val - lig - heid leer - det gij nu,
 Het Va - der - land eischt hen, als schat - ting, van u,
 Het Va - der - land eischt hen, als schat - ting, van u!

86. Meimorgen.*)

Woorden en muziek van Catharina van Rennes.

Vlug en wakker.

I = F. *Vlug en wakker.*

- 1 He - la, gij bloemp-jes! Slaapt gij nu nog?
Springt uit uw knop-pen, haast u dan toch!

*) Uit 'Levenslust.' Utrecht, Jac. van Rennes.

't Zon-ne - tje kijkt u al vlak in 't ge - zicht,
Bloem-pjes, ont-waakt toch! het is al zoo licht!
Bloem-pjes, ont-waakt toch! het is al zoo licht!

2 He - la, gij vo - gels! droomt niet te lang!
Hoog van de tak - ken klink' uw ge - zang.
Mei is ge - ko - men en heeft op het veld
Dui - zen - den bloe - men ten- toon - - ge - steld,
Dui - zen - den bloe - men ten- toon - ge - steld.

3 He - la, gij kind - je! vlug op de been!
't Zon - ne - tje schijnt al door 't ven - ster - ken heen.
Vo - gels en bloe- men het wach - ten haast moe,
Roe - pen het voo - lijk Goê-mor - gen u toe!
Roe - pen het voo - lijk Goê-morgen u toe!

87. Wiegelied.

G. Antheunis. R. Hol.

I = F.

- 1 En o - ver de wei - de daar blonk de zon,
di - di - del - di - don zoo

blij - - de.

De vo - gel - kens wip - ten en vlo - gen rond,

En maak - ten 't aan boo - men en bloe - men kond,

Zij

spron - gen, zij spron - gen en zon - gen:
'Het is ge - wis, dat een lief kind - je ge - bo - ren is;'
la la la la la la la
'Dat een lief

kind - je ge - bo - ren is.'

- 2 Dan kwa-men ge - loo - pen de schaa-p-kens blank,
 klink-klan - ke - lin-klank met hoo - - pen!
 Door 't ven - ster - ke ke - ken ze vranc en vrij,
 En hup - pel - den weer naar de mal - sche wei.
 Zij kre - ten, zij kre - ten en bleet - ten:
 'Het is ge - wis, dat een lief kind - je aan 't la-chen is;'
 la la la la la la la la
 'Dat een lief kind - jen aan 't la - chen is.'
- 3 Daar kwa-men ook lon - ken de bie - kens vroom,
 zoom - zô - me - zoom-zoom en ron - - ken!
 Zij we - mel - den lang-zaam het wieg-ske rond,
 En maak - ten 't aan vo - gels en scha - pen kond.
 Zij kruis - ten, zij kruis - ten en ruisch - ten:
 'Het is ge - wis, dat een lief kind - je aan 't sla-pen is;'
 la la la la la la la la
 'Dat een lief kind - jen aan 't sla - pen is.'

88. Hollands zee.

W. Zaalberg. Dan. de Lange.

Krachtig, een weinig breed.

I = C. *Krachtig, een weinig breed.*

- 1 Mach-tig zij uw rijks - ge - bied;
 Hol-lands

zo - nen vree - zen niet.
Wordt hun land door u be - dol - ven,
Sa - men beu - ren

zij het hoofd
 Met een blij: 'God zij geloofd!
 O - ver - win-nend uit de gol - ven.

2 In de worst'-ling met uw macht
 Wint het Hol-landsch har - te kracht.
 't Weet van wij - ken noch van be - ven,
 Frisch-heid brengt gij lu - wend aan.
 Vas - ter doet uw storm-wind staan.
 Uit den dood-strijd put het le - ven.

3 Rol uw gol - ven naar het strand:
 Sla terug der dui - nen rand:
 Hol - lands kracht blijft u trot - see - ren;
 Hol - land bukt voor geen ge - weld!
 Rus - tig zal het als een held
 Vloed en dwang en on-recht kee - ren.

89. Honger.

Dr. J.P. Heije. Joh. J.H. Verhulst.

Lustig.

I = G. *Lustig.*

- 1 Honger is de bes - te saus!
Dra-ven, sla - ven, zwoe - gen, zwee - ten
Geeft den rech - ten trek tot e - ten;
Wie ge-werkt heeft flink en goed,

Sma - ken rau - we boo - nen zoet.

2 Honger is de bes - te saus!

Had - je taar - ten en pas - tei - en,
 Had - je 's we - relds lek-ker-nij - en,
 Och wat hielp het u, mijn schat!
 Als ge toch geen hon - ger hadt?

3 Honger is de bes - te saus!

Loopt het som-tijds op een schraal-tje,
 Denk - wàt baat het bes - te maal-tje
 Aan een lui - en lek - ker - bek ...
 Groo - te scho-tels, klei - ne trek!

90. Het lied van den boer^{*)}

Joh. M.P. Broeder.

I = F.

1 Te zwoe - gen en te stre - ven
 Met

^{*)} Met vriendelijke toestemming van den Componist overgenomen.

al de kracht des mans,
Dàt is het zout van 't le - - ven,
Dat vlecht den boer een krans!
Heil, die zijn brood mag e - ten,
Door eer - lijk zweet ge-

wijd,
 En heeft slechts dank te we - ten
 Aan God en ei - gen vlijt!
 En heeft slechts dank te we - ten
 Aan God en ei - gen vlijt!

2 Een rijk - dom is ver - bor - gen
 In 't eer - lijk boe - ren - werk,
 En knel-len soms de zor - - gen,
 Des Hee-ren troost maakt sterk!
 Wil Hij Zijn ze - gen ge - ven,
 Het ar-beidszweet gedijt;
 Het boe - ren - werk blijft le - ven
 Door God en ei - gen vlijt!
 Het boe - ren - werk blijft le - ven
 Door God en ei - gen vlijt!

3 Laat blij uw lie - d'ren lo - ven
 Den Schep-per van om - hoog,
 Zing uit in veld en ho - - ven,
 Wat u - we borst be - woog!
 Bij 't oogsten en het bou-wen,
 In ie - der jaar - getijd',
 Blijv' on - geschokt 'tver trou - wen
 Op God en ei - gen vlijt!
 Blijv' on - geschokt 't vertrou - wen
 Op God en ei - gen vlijt!

91. Hou zee!¹⁾

Woorden en muziek van M.A. Brandts Buys.

Ferm, niet te snel.

I = A. *Ferm, niet te snel.*

- 1 Hoû zee, hoû zee, Hoû moe - dig zee!
Gij leus van on - ze Va - d'ren,
Stort

1) Uit 'Nederl. liederen' - 2e Bundel. Gebr. Belinfante. 's-Gravenhage.

kracht en moed in de ad'ren: -

Het loo - pe te - gen, 't loo - pe meê..

Hoû zee, hoû zee!

{problem}Het loope tegen, 't loope meê.. Hoû zee, hoû zee!

2 Hoû zee, hoû zee, In krijg en vreê!

Kamp wak - ker met de gol - ven.

Wel worst' - lend nooit be - dol - ven: -

Het loo - pe te - gen, 't loo - pe meê,

Hoû zee, hoû zee!

3 Hoû zee, hoû zee, Hoû krach - tig zee!

Wat stor - men u om - ge - ven,

Tot God de ziel ge - he - ven:

- Het loo - pe te - gen, 't loo - pe meê,

Hoû zee, hou zee!

4 Hoû zee, hoû zee, Hoû jui - chend zee!

Wie dan Zijn Vlag moog' strij - ken,

Ons Neêr - land zal niet wij - ken

... Het loope ons te - gen, 't loope ons meê,

't Houdt zee, 't houdt zee!

92. Houw en trouw¹⁾.
Dr. J.P. Heije. Richard Hol.

Krachtig en in flinke beweging.

Eén stem.

I = D. *Krachtig en in flinke beweging.*

Eén stem.

1 Een man, een Man - een woord een Woord!..

O fik - sche leus van vroe - ger da - gen:

Nog klopt het hart met snel - ler sla - gen,

Wan-

1) Uit 'Nederl. liederen' - 2e Bundel. Gebr. Belinfante. 's-Gravenhage.

neer mijn oor u klin - ken hoort: -
Een man een Man, - een woord een Woord!

2 Dat was een ze - gel zon - der breuk!
Een handschrift nooit nog valsch be - von - den,
Een vas - te borg-tocht, nooit ge - schon - den,
Een per - ka - ment in goe - den reuk,
Dat nooit een barst had of een kreuk!

3 In Oost en West, in Zuid en Noord,
Werd Hol - land om die leus ge - pre - zen ...
Och 'k bid - je, laat het nog zoo we - zen:
't Zij steeds, als men van Neêr - land hoort: -
Een man een Man, - een woord een Woord!

93. Morgenlied.¹⁾

Dr. J.P. Heije. J.J. Viotta.

Langzaam en innig.

I = D. *Langzaam en innig.*

1 Zon - ne - schijn - tje, mor - gen - licht!

1) Tweestemmig bewerkt door P. Jonker.

Als gij tin - telt op de ra - men,
En weer blinkt in ons ge - zicht,
Vou - wen wij de han - den sa - men,
Vou - wen

wij de han - den sa - men,
En wij dan - - ken met ont - zag,
Voor dien nieu - - - wen, Voor dien
En wij dan - - - ken met ont - zag

Voor dien nieu - - wen schoo - nen dag,
 Voor dien nieu - wen schoo - nen dag.

- 2 Zie, wij leg - gen 's a - vonds 't hoofd
 Als - tijd maar zoo rus - tig ne - der,
 Als - of ie - der - een ge - looft
 Mor - gen komt het zon - licht we - der,
 Mor - gen komt het zon - licht we - der,
 Nie - mand on - - zer denkt er aan,
 Dat ge_ook eens ook, een niet
 Nie - mand on - - - zer denkt er aan
 Dat ge_ook eens niet op kondt staan,
 Dat ge_ook eens niet op kondt staan.
- 3 Nie - mand moog - lijk heeft ge - dacht,
 Dat zoo gij al weer mocht ko - men,
 Ons mis - schien geen mor - gen wacht
 Na ons sla - pen, na ons droo - men,
 Na ons sla - pen, na ons droo - men.
 Daar - om schoo - - ne mor - gen - gloed!
 Wees met blij - - - den, blij - den
 Daar om schoo - - - ner mor - gen-gloed!
 Wees met blij - - den dank ge - groet,
 Wees met blij - den dank be - groet.

94. Vogelnestje.¹⁾

S. Abramsz. L. Adr. van Tetterode.

Teeder en zacht.

I = Es. *Teeder en zacht.*

- 1 Er schommelt een wiegjen in 't bloeien-de hout,
Een wieg - je met bloe - men - gor - dijn - tjes,
Dat

1) Met toestemming van de Uitgevers G. Alsbach & Co., Amsterdam, uit L. Adr. van Tetterode, Op. 57, Zes tweestemmige Kinderliederen, met Klavierbegeleiding f 1,20. Zangpartijen (noten- en cijferschrift) à f 0,30. De woorden komen voor in 'Lentegroen', serie leesboeken voor het Voortgezet Leesonderwijs van S. Abramsz. en T van den Blink, Uitgave van de Firma P. Noordhoff, Groningen.

heb-ben twee vo - gel - tjes sa - men ge-bouwd
En zie eens - hoe keu - rig en fijn - - tjes!
Als 't win-de - ke speelt,
De loo-ver - kens streelt,
Dan

schom-melt het tee-de - re wie - ge - lijn mee,
Als 't scheep - jen op dei - nen - de zee.

- 2 In 't schommelend wiegjen is won-der geschied;
Uit d' ei - tjes zijn jon - gen ge - bo - ren!
Nu zingt in ver - ruk-king het gaai - ke zijn lied,
Een lie - de - ke, zoet om te hoo - - ren.
Hoe 't ju-belt door 't hout!
Hoe 't schatert door 't woud!
En moe - der-tje dekt ze, van 'tluis-t'ren niet moe,
Met koes - t'ren - de vleu - gei - tjes toe.

95. Aan mijn vaderland.¹⁾
W. Meerwaldt. G.H. Harting.

Innig.

I = F. *Innig.*

- 1 Heer - lijk land, ik heb u lief,
Om de schoon-heid van uw vel - den,
Waar de rui-schen-

1) Overgenomen met vriendelijke toestemming van den Heer G H Harting en den Uitgever A. Akkeringa te Amsterdam De woorden van dit mooie lied komen voor in het 8e stukje van de bekende serie leesboeken 'In Woord en Beeld van W. Meerwaldt en J.G. Nijk uitgegeven bij A. Akkeringa, Amsterdam.

de a-ren mel-den,
Dat uit zee uw grond zich hief,
Dat uit zee uw grond zich hief,
En ont-

wor-steld aan de ba-ren,
Hieldt gij on - ver - wrik baar stand.
U ter ee - re rui-schen d' a-ren,
U ter

ee - re rui-schen d'a-ren:

'Le - ve 't ou - de Ne - der-land!

Le - ve 't ou - de Ne - der-land!

- 2 Ne - der - land, ik min uw grond
 Om de wou - den, die er prij - ken,
 Waar vol kracht een heir van ei - ken
 Van uw volk den roem ver-kondt,
 Van uw volk den roem ver-kondt.
 Toen een vij-and aan kwam snellen,
 Hield het als die ei - ken stand,
 En geen zwaard kon 't ne der-vel - len!
 En geen zwaard kan 't ne - der - vel - len,
 't Dap - per volk van Ne - der-land,
 't Dap-per volk van Ne - der-land.
- 3 'k Heb u lief om d'O - ce - aan,
 Die mijn dui - nen komt be-groe - ten,
 En als hul - de aan haar voe-ten
 Zingt van Neêrlands hel-den-daân,
 Zingt van Neêr-lands hel - den - daân.
 Om hen al-len dan wier na-men
 d'E-cho ruischt langs beemd en strand,
 Min ik land en volk te za - men,
 Min ik land en volk te za - men,
 Min ik U, mijn Va - der-land,
 Min ik U, mijn Va - der-land!

96. Engelenzang.

G.A. Schulz.

Opgewekt, doch niet gehaast.

I = F. *Opgewekt, doch niet gehaast.*

Ee - re zij God, Ee - re zij God,
in den Hoo - ge, in den Hoo - ge,
in den Hoo-

ge!
Vre - de op aar - de, Vre - de op aar - de!
In de men-schen een wel - be - ha - -

gen.

Ee - re zij God in den Hoo-ge!

Ee - re zij God in den Hoo - - ge!

Vre - de op aar - de, Vre - de op aar - de,
Vre - de op aar - de, Vre - de op

aar - de!

In de men-schen, de men-schen een wel-be - ha-gen,
in de men-schen een wel-be-

ha - gen,
een wel - be - ha - - gen!
Ee - re zij God, Ee - re zij God
in den

Hoo - ge, in den Hoo - ge, in den Hoo-ge!
Vre - de op aar - de, vre - de op

aar - de!
In de men - schen een wel - beha - - gen.
A - - - - men,

A - - men, A - men, A - - men.

97. De Vlaamsche leeuw.

H. van Peene. K. Miry.

Matig.

I = G *Matig.*

- 1 Zij zul - len hem niet tem - men,
Den fie - ren Vlaam - schen Leeuw,
Al

drei - gen zij zijn vrij - heid,
Met kluis-ters en geschreeuw!
Zij zul - len hem niet tem - men,
Zoo-lang een Vla - ming leeft,
Zoo-lang de Leeuw kan klau - wen,
Zoo - lang hij tan - den

heeft.{problem}} Zij zul - len hem niet tem - - - men,
Zoo lang een Vla-ming leeft,
Zoo - lang de Leeuw kan

klau - wen,
Zoo - lang hij tan - den heeft!
Zoo-lang de Leeuw kan klau - wen,
Zoo-

lang hij tan - den heeft.

- 2 De tijd ver - slindt de ste - den,
 Geen tro - nen blij - ven staan,
 De le - ger-ben - den sne - ven,
 Een volk zal niet vergaan.
 De vij - and trekt ten vel - de,
 Omringd van doods - ge - vaar,
 Wij la - chen met zijn woe - de,
 De Vlaam-sche Leeuw is daar. } Zij zul - len hem niet tem - - - men,
 Zoo lang een Vla-ming leeft,
 Zoo - lang de Leeuw kan klau - wen,
 Zoo - lang hij tan - den heeft!
 Zoo-lang de Leeuw kan klau - wen,
 Zoo-lang hij tan - den heeft.

- 3 Hij strijdt nu dui - zend ja - ren
 Voor vrij heid, land en God,
 En zijn nog zij - ne krach - ten
 In al haar jeugd-genot.
 Als zij hem macht-loos den - ken
 En ter - gen met een schop,
 Dan richt hij zich bedrei - gend
 En vrees' - lijk vóór hen op! } Zij zul - len hem niet tem - - - men,
 Zoo lang een Vla-ming leeft,
 Zoo - lang de Leeuw kan klau - wen,
 Zoo - lang hij tan - den heeft!
 Zoo-lang de Leeuw kan klau - wen,
 Zoo-lang hij tan - den heeft.

- 4 Wee hem, den onbezonnen,
 Die valsch en vol verraad,
 Een Vlaamschen Leeuw komt streelen
 En trouweloos hem slaat!
 Geen enkel handbeweging,
 Die hij uit 't oog verliest:
 En, voelt bij zich getroffen,
 Hij stelt zijn mane en briescht!
Refrein: Zij zullen hem niet temmen, enz.

- 5 Het waaksein is gegeven,
 Hij is hun tergen moe,
 Met vuur in 't oog van woede
 Springt hij den vijand toe:
 Hij scheurt, vernielt, verplettert,
 Bedekt met bloed en slijk,
 En zegepralend grijnst hij
 Op 's vijands trillend lijk.
Refrein: Zij zullen hem niet temmen, enz.

98. Ons Vaderland.**Tp. Sevens. J. Blockx.****I = G.**

- 1 Waar de Maas en Schel - de vloei - en,
En de fris-sche wei-den bloei-en;
Waar nog ei - ken, sterk en trotsch,
Rui - schen in het dich - te bosch:
Daar is ons Va - der - land,
Daar is ons

- Va - der - land,
 Dit hei - lig pand,
 Dit hei - lig pand,
 Het schoo - ne Vlaan-der-land!
- 2 Waar het kil - le graf - ge - steen - te
 Dekt der va - de - ren ge - been-te;
 Waar ons moe-der heeft gesust
 En onz' tra - nen weg - ge - kust:
 Daar is ons Va - der - land,
 Daar is ons Va - der - land,
 Dit hei - lig pand,
 Dit hei - lig pand,
 Het dier - b're Vlaan-der-land!
- 3 Waar de Ne - rin - gen en Gil - den
 Nooit den sche-del bui-gen wil-den,
 Waar het kloe-ke voor- geslacht
 Ne - der - sloeg de Fran - sche macht:
 Daar is ons Va - der - land,
 Daar is ons Va - der - land,
 Dit hei - lig pand,
 Dit hei - lig pand,
 Het vrij - e Vlaan-der-land!
- 4 Waar de Dietsche tonen galmen,
 In de daverende psalmen;
 Waar het forsche krijgsgeschreeuw
 Dreunde: Vlaanderen den Leeuw!
 Daar is ons Vaderland, (bis.)
 Dit heilig pand, (bis.)
 Het edel Vlaanderland!
- 5 In de vreugd en in de smarte
 Ligt dat land ons aan het harte;
 Moedig steunen wij de vaan,
 Wen het geldt ons volksbestaan.
 Hoog leve 't Vaderland! (bis.)
 Dat heilig pand, (bis.)
 Hoog leve 't Vlaamsche land!

99. Klokke Roeland^{{problem}1)}**A. Rodenbach. J. Destoop.***Matig, niet te langzaam.*

VOORZANG.

*Matig, niet te langzaam.***I = D.** VOORZANG.

- 1 Bo - ven Gent rijst,
 Een - zaam en grijsd,
 't Oud Bel - fort²⁾, zin-beeld van 't ver - le - den;
 Som - ber en grootsch,
 Steeds stom en doodsch,

{problem}1) Op den ouden Roeland las men:

'Mijn naam is Roeland,
 als ik kleppe is er brand
 als ik luide storm in Vlaanderland.

- 2) Belfort is de naam van den Gentschen toren

Treurt de ou-de held¹⁾ op 't Gent van he - den;
Maar soms hij rilt,
En eens-klaps gilt zijn bron-zen stem - me door de ste - de.
Trilt in uw graf,
Trilt Gent - sche hel - den,
Gij, Jan Hy - oens,

1) Jan Hyoens, volksheld in 1379.

gij Ar - te - vel - den;
 Mijn naam is Roe-land, 'k klep-pe brand
 En lui-de storm in Vlaan-der-land!

2 Een bont ver - schiet
 Schijnt 't bron - zen lied,
 Prach - tig weer - too-v'rend mij voor de_o - gen;
 Mijn Ziel er - kent
 Het ou - de Gent;
 't Volk komt ge - wa - pend toe - ge - vlo-gen,
 't Land is in nood,
 'Vrijheid of dood!' De gil - den ko - men aan - ge - to - gen,
 'k Zie Jan Hy - oens,
 'k Zie de_Ar - te - vel - den,
 En stor - mend roept Roe-land den hel - den:
 Mijn naam is Roe-land, 'k klep-pe brand
 En lui-de storm in Vlaan-der-land!

3 O hel - den - tolk,
 O reu - zen-volk,
 O pracht en macht van vroe - ger da - gen!
 O bron - zen lied,
 'k We - te_uw be - died,
 En ik ver - sta 't ver - wij - tend kla-gen;
 Doch wees ge-troost:
 Zie 't Oosten bloost En Vlaandrens zon - ne gaat aan 't da-gen.
 Vlaan-d'ren den Leeuw!
 Tril ou - de to - ren,
 En paar uw lied met on - ze ko - ren,
 Zing: Ik ben Roe-land, 'k klep-pe brand
 Lui-de tri - om-fe_in Vlaan-der-land!

100. Lied der klokke Roelandt^{*)}. Th. Coopman. Edw. Blaes.

Majestatisch, niet te langzaam.
 Halve klankkracht.

I = C. *Majestatisch, niet te langzaam.*
 Halve klankkracht.

1 O laat mij u ver - tel - len
 De

*) Volgens Prof PAUL FREDERICQ te Gent is dit lied veel meer populair in Vlaanderen dan het vorige.

won - der - ba - re ge - schie - de - nis,
Die al - ler borst doet zwel - len
En al - ler har - te hei - lig is.
Zeg, kent gij wel den zan - ger,
Die op dien to - ren woont,
En

daar sinds hon - derd ja - - - ren,
 Als 't groot o - ra - kel troont?
 Het is de klok - ke Roe-landt;
 Wan-neer zij klept, is 't brand;
 Wan-neer zij luidt: tri - omf in Vlaan - der - land!

2 In ban - ge win - ter - nach - ten,
 Wan-neer ik droo - mend te luis - t'ren stond,
 Dan klon - ken droe - ve klach - ten
 Uit zij - nen wij - den bron - zen mond.
 En zwar - te kraai - en kras - ten,
 En spot - ten met zijn woord;
 Maar wil - de win - den zwaai - - - den
 Zijn reu - zen - to - nen voort:
 'Mijn naam, mijn naam is Roe-landt!
 Wan-neer ik klep, is 't brand;
 Wan-neer ik luid: tri - omf in Vlaan - der - land!'

3 Als 't klok - je klin - gelt 'A - men',
 Mil-joe - nen ster - ren te glin - st'ren staan;
 Mil-joe - nen hel - den kwa - men,
 Mil - joe - nen hel - den zijn ver - gaan.
 Zij hoor - den zij - ne klan - ken
 In vre - de en oor - logs - tijd;
 O eeu - wen - grij - ze zan - - - ger,
 Blijf ons ge - be - ne - dijd,
 Zijn naam, zijn naam is Roe-landt;
 Wan-neer hij klept, is 't brand;
 Wan-neer hij luidt: tri - omf in Vlaan - der - land!

4 O, komt de gra - ven dek - ken,
 Gij, len - te - bloe - me - kens geu - rend zoet;
 Want nie - mand hem zal wek - ken,
 Den glo - rie-rij - ken reu - zen - stoet.
 Maar Roe-landt zal ons blij - ven
 Tot 't ver - ste na - ge - slacht;
 En eeuw tot eeuw ge - tui - - - gen
 Van Vlaan-drens roem en macht
 Zijn naam, zijn naam is Roe-landt;
 Wan-neer hij klept, is 't brand;
 Wan-neer hij luidt: tri - omf in Vlaan - der - land!

Aan de leerlingen, die de school verlaten.

Jongens en Meisjes, wij wenschen jullie een paar woordjes te zeggen over het Liederenboek, dat nu je eigendom is geworden:

Geef het een goed plaatsje, maar zorgt, dat het voor de hand ligt. Slaat het vaak open en zingt de liederen;

- zingt ze met Vader en Moeder, met broertjes en zusjes;
- zingt ze met de kameraadjes;
- zingt ze in huis;
- zingt ze in 't vrije veld;
- blijft ze zingen, zoolang je leeft;
- maar vooral zingt ze mooi!

J.V.

K. DE B.